

Zbornica sprejela Burnett-predlogo.

Za predlogo je bilo 241 glasov proti pa 126. Sabbath je predlagal, da naj se predloga ovrže.

VSEBINA.

Odlomba glede takozvanih "slepih" pasazirjev. Stroge kazni. Izključenje demagogov.

Washington, D. C., 4. febr. — Po peturni debati je bila danes v poslanski zbornici z veliko večino sprejeta Burnettova naselniška predloga. Poslanec Sabbath iz Illinois je predlagal, da naj se točka, ki zahteva od naseljencev, da morajo biti večji čitani črta, toda zadel je na precej hud odpor. Za predlogo je glasovalo 241 poslanec, proti pa samo 126. Za klavzulo, ki zahteva izobrazbo, je bilo primeroma več demokratov kot republikancev.

Tozadevni paragraf naselniške predloge se glasi tako-le: — Štiri mesece po aprobaciji tega zakona se bodo razen ljudi, ki po sedanjih naselniških postavah ne smejo v deželo, izključilo tudi sledeče osebe:

Vsi izseljenci, ki ne znajo brati angleško ali katerega drugega jezika. Naseljence, ki je postavno pripuščen, oziroma vsak ameriški državljan, sime pripeljati seboj v Zdr. države svojega očeta, starega očeta (star mora biti več kot 55 let), svojo ženo, mater, staro mater, in svojo neporočeno, oziroma obojovno hčer. Za te sorodnike ni treba, da bi znali brati. Da bodo naselniški uradniki lahko preiskovali naseljence, bodo dobili listke, na kojih ne sme biti manj kakor 30 in več kot 40 besed, katere se v govoru najbolj rabijo. Listki bodo sestavljeni pod nadzorstvom delavskega tajnika. Osebe, ki se pripeljejo z eno in isto ladjo, morajo dobiti različne listke. Izvzeti so le: naseljenci, kateri zamorejo dokazati, da so prišli zaradi tega v deželo, da bi se odtegnili verskemu prežiganju, in oni, ki samo potujejo skozi Zdr. države.

Parobrodna družba, ki hoče spraviti v Ameriko katerega duševno normalnega človeka, bo kaznovana z globo \$200.

O "slepih" pasazirjih, to je tistih, ki pobegetje z ladje, bo odločeval delavski tajnik. V deželi smejo ostati le pod tem pogojem, če zamorejo dokazati, da so politični begunci. Nadalje ima delavski tajnik pravico postaviti na vsak parnik po enega moškega ali ženskega naselniškega nadzornika.

Izključeni oziroma deportirani bodo vsi oni, ki priporočajo, da naj se unije privatna lastnina; to so anarhisti in drugi nevarni demagogi.

Potrjeno imenovanje.

Washington, D. C., 4. febr. — Senat je danes potrdil imenovanje polkovnika G. W. Goethals za guvernerja v Panamskem okraju. Imenovanje ki stopi s 1. aprilom v veljavo, je bilo enoglasno sprejeto.

Znižana cena za krasni in brz parnik (Avstro-Amerikaner proge)

MARTHA WASHINGTON

odpluje v soboto dne 7. februarja
večja do Trsta samo 13 dni.

do Trsta ali Reke	\$25 00
Cena voznih listkov: do Ljubljane	\$26 18
do Zagreba	\$26 08

Za posebne kabine (oddajke med III. in III. razredom) stane večja cena \$4.00 več za odrasle, za otroke polovica. Ta oddajka posebej drulinam pripravljamo.

Vozne listke je dobiti pri FR. SAKSER, 38 Cortlandt St., New York.

Pred odločitvijo. Morilec Schmidt.

Govori zagovornikov so končani. Danes bo dal sodnik porotnikom pravni poduk.

ZAVAROVANINA.

Schmidt ni umoril Aumullerjeve zaradi ljubosumnosti. Umor brez vsakega motiva.

Ker so govori zagovornikov in državnega pravdnika precej dolgo trajali, je prekinil včeraj ob pol šestih sodnik Davis obravnavo, ki se bo danes ob desetih nadaljevala.

Nikomur ni znano, če sodišče soglaša z državnim pravdnikom, ki odločno zatrjuje, da je morilec Schmidt pri zdravi pameti in da je zločinca najnižje vrste. Samo v eni stvari so vsi edini: naravnost kalamiteta bi bila, če bi se porotniki tudi v drugem procesu ne mogli združiti. Oba procesa sta stala ogromne svote denarja. Kdo bo plačal zagovorništvu se ne ve. Schmidt se je zadnji čas v ječi čisto mirno obnašal. Ker se je baje Bertha Jeeh na Schmidtovo prigovarjanje zavarovala pod imenom Ane Aumullerjeve za \$5000, je skušalo zagovorništvu dokazati, da ta zadeva nima s celo stvarjo nobenega stika.

Zagovornik McManus je včeraj izborni govoril. Vsaka njegova beseda je imela stvarno podlago, kar je zelo vplivalo na porotnike. — Kaj je dalo povod — je rekel — k temu groznemu zločinu? Državni pravdnik je precej govoril, toda povedal ni ničesar. Schmidt je ni umoril iz ljubosumnosti, ker ni imel zato nobenega vzroka. On jo je ljubil in kot ste slišali, jo je hotel celo poročiti. Najbolj smešna je trditev, da jo je zaradi par pikavih dolarjev spravil s pota. Umoril jo je torej brez vsakega motiva. Kdor pa mora brez vzroka, mora biti blazen.

Državni pravdnik je seveda nasprotno dokazoval. — Če bi bil res blazen — je rekel — bi se gotovo ne poskušal pri aretaciji usmrtiti. Zakaj je zažgal žimnico, zakaj je zml sledove krvi? Zakaj je tako natančno zasledoval poročila o umoru? Že tri tedne sedi tukaj Juda Iskarijot in simulira blaznost. Gospodje porotniki! Ne sprejmite nobenega kompromisa, ne pustite se varati! Njegova krivda je jasna kot beli dan. V tem slučaju je mogoča samo ena izjava, ki se glasi: — Kriv umora po prvem redu.

Ustaja na Haiti.

Cap Haytien, Haiti, 4. febr. — Sem je dospel vodja ustašev senator Davilmar Theodore in izdal proklamacijo, v kateri naznana, da je vrhovni poveljnik ustaških čet in da bo začel prodirati s svojimi četami proti Port-au-Prince.

Washington, D. C., 4. febr.

Poslanik Združenih držav v Port-au-Prince je sporočil državnemu departamentu, da namerava priti ta teden v mesto general Zamor.

Ustaja na Haiti.

Cap Haytien, Haiti, 4. febr. — Sem je dospel vodja ustašev senator Davilmar Theodore in izdal proklamacijo, v kateri naznana, da je vrhovni poveljnik ustaških čet in da bo začel prodirati s svojimi četami proti Port-au-Prince.

Washington, D. C., 4. febr.

Poslanik Združenih držav v Port-au-Prince je sporočil državnemu departamentu, da namerava priti ta teden v mesto general Zamor.

Ustaja na Haiti.

Cap Haytien, Haiti, 4. febr. — Sem je dospel vodja ustašev senator Davilmar Theodore in izdal proklamacijo, v kateri naznana, da je vrhovni poveljnik ustaških čet in da bo začel prodirati s svojimi četami proti Port-au-Prince.

Washington, D. C., 4. febr.

Poslanik Združenih držav v Port-au-Prince je sporočil državnemu departamentu, da namerava priti ta teden v mesto general Zamor.

Ustaja na Haiti.

Cap Haytien, Haiti, 4. febr. — Sem je dospel vodja ustašev senator Davilmar Theodore in izdal proklamacijo, v kateri naznana, da je vrhovni poveljnik ustaških čet in da bo začel prodirati s svojimi četami proti Port-au-Prince.

Washington, D. C., 4. febr.

Poslanik Združenih držav v Port-au-Prince je sporočil državnemu departamentu, da namerava priti ta teden v mesto general Zamor.

Ogroženi Ellis Island.

Prevažanje dinamita mimo otoka v zalivu povzroči lahko veliko katastrofo.

Ustaši pred Tampico.

Villa se pripravlja na zavetje. Torreón. Trgovina z orožjem in municijo cvete.

Washington, D. C., 4. febr. — V državnem departamentu se je danes namignilo, da se ne namerava započeti nobenih nadaljnjih korakov napram Mehiki kot se je splošno domnevalo po razglasitvi proklamacije predsednika, s katero se je razveljavilo prepoved uvoza orožja in municije v Mehiko.

Vlada Združenih držav bo nadaljevala, svojo politiko čakanja ter bo prepuščala ustašem, da sklenejo račune z Huerto.

Iz Mexico City došla poročila, da so razpršili bojazen, da bo uporabil Huerta protisredstva ter iztiril iz mesta ameriškega poslanca. V Mexico City je vse mirno.

Vse carinske postaje se je obvestilo o razveljavljenju prepovedi. Odslej se ne bo prav nič razločevalo, komu se izroči orožje, ustašem, federalcem ali banditom.

El Paso, Tex., 4. febr.

Agenti generala Villa kaj pridno kupujejo municijo. Villa sam je odpoval danes v Chihuahua, do čim nadzoruje Ranol Madero, brat umorjenega predsednika, napak municije ter ekspedicijo slednje k armadi.

Potniki, ki so prišli danes iz Chihuahue.

poročajo, da je skoro vse vojaštvo zapustilo mesto Chihuahua.

Federalci v Torreónu so baje obkrožili ter je prekinjena železniška zveza med Monterey in Saltillo.

Mexico City, Mehika, 4. febr.

Ustaši so napadli danes istočasno, Tampico v zalivu ter Torreón v severni Mehiki. Zadržna poročila pravijo, da divja v Tampico hud boj.

Podadmiral Fletcher v Vera Cruz je dobil iz Washingtona navodila, naj bo pripravljen na vse eventualitete ter se domneva, da bo odposlal ameriške bojne ladje iz Vera Cruz v Tampico.

Huerta izjavlja, da razpola

sedaj mehiška vlada z več kot 150.000 možmi regularne armade in kakimi 40.000 neregularnih četami. Armado hoče pomnožiti za še nadaljnjih 50.000 mož. Rekel je nadalje, da bi ga veselilo, ako bi ameriški vojni poročevalci spremljali federalno armado. V tem slučaju bi se v Združenih državah izvedelo čisto resnico glede vojaškega položaja v Mehiki.

Generalni pravdnik je po študiju

Danbury klubovskega slučaja baje izjavil, da je za postopanje proti organizaciji dosti vzroka, ako slednja odrka unijski znak posameznim trgovkam. To baje pomeni omejevanje trgovine.

Včeraj je velika porota zaslišala

več uradnikov te organizacije.

Umor zaradi smrčanja.

Denver, Colo., 4. febr. — Delavec John Crawford je ustrelil včeraj svojega 60-letnega tovariša Freda Shove. Ležala sta namreč skupaj v postelji, in ker Shove kljub večkratnemu opominu ni prenehal smrčati, ga je ustrelil.

Nerazjasnjena bolezen.

Orovo City, Pa., 4. febr. — Kakih 1000 prebivalcev tega kraja trpi na posebni bolezn, za katero ne vedo zdravniki označbe. Bolezen je silna zimski kolera ter je zelo nalezljiva. Epidemija je zavzela take dimenzije, da so bili moteni industrijski obrati.

Trgovatna soproga.

Philadelphia, Pa., 4. febr. — Pred sodnikom Campbellom se je moral danes zagovarjati 19-letna Ana Simoni zaradi poizkusa samomora. Ko jo je sodnik vprašal, če obžaljuje svoj čin in če se hoče vrniti k moči, je rekla, da rajše skoči v vodo. Postavili so jo pod \$300 varščine in jo pridržali za nadaljnjo zaslišanje.

Dr. August Durand se je polastil

vrhovne oblasti potem ko je strmoglavil vlado.

Lima, Peru, 4. febr.

Predsednik Guillermo Billinghurst je sedaj jetnik v rokah ustašev, potem ko je moral podpisati dokument, v katerem se glasi, da se je zaročil zoper ustavo s tem, da je skušal razpustiti zakonodajo.

Huerte ne vznemirja izpremenjeni položaj.

V Mexico City ni opaziti nikake razburjenosti radi najnovejšega koraka Wilsona.

Ustaši pred Tampico.

Villa se pripravlja na zavetje. Torreón. Trgovina z orožjem in municijo cvete.

Washington, D. C., 4. febr. — V državnem departamentu se je danes namignilo, da se ne namerava započeti nobenih nadaljnjih korakov napram Mehiki kot se je splošno domnevalo po razglasitvi proklamacije predsednika, s katero se je razveljavilo prepoved uvoza orožja in municije v Mehiko.

Vlada Združenih držav bo nadaljevala, svojo politiko čakanja ter bo prepuščala ustašem, da sklenejo račune z Huerto.

Iz Mexico City došla poročila, da so razpršili bojazen, da bo uporabil Huerta protisredstva ter iztiril iz mesta ameriškega poslanca. V Mexico City je vse mirno.

Vse carinske postaje se je obvestilo o razveljavljenju prepovedi. Odslej se ne bo prav nič razločevalo, komu se izroči orožje, ustašem, federalcem ali banditom.

El Paso, Tex., 4. febr.

Agenti generala Villa kaj pridno kupujejo municijo. Villa sam je odpoval danes v Chihuahua, do čim nadzoruje Ranol Madero, brat umorjenega predsednika, napak municije ter ekspedicijo slednje k armadi.

Potniki, ki so prišli danes iz Chihuahue.

poročajo, da je skoro vse vojaštvo zapustilo mesto Chihuahua.

Federalci v Torreónu so baje obkrožili ter je prekinjena železniška zveza med Monterey in Saltillo.

Mexico City, Mehika, 4. febr.

Ustaši so napadli danes istočasno, Tampico v zalivu ter Torreón v severni Mehiki. Zadržna poročila pravijo, da divja v Tampico hud boj.

Podadmiral Fletcher v Vera Cruz je dobil iz Washingtona navodila, naj bo pripravljen na vse eventualitete ter se domneva, da bo odposlal ameriške bojne ladje iz Vera Cruz v Tampico.

Huerta izjavlja, da razpola

sedaj mehiška vlada z več kot 150.000 možmi regularne armade in kakimi 40.000 neregularnih četami. Armado hoče pomnožiti za še nadaljnjih 50.000 mož. Rekel je nadalje, da bi ga veselilo, ako bi ameriški vojni poročevalci spremljali federalno armado. V tem slučaju bi se v Združenih državah izvedelo čisto resnico glede vojaškega položaja v Mehiki.

Generalni pravdnik je po študiju

Danbury klubovskega slučaja baje izjavil, da je za postopanje proti organizaciji dosti vzroka, ako slednja odrka unijski znak posameznim trgovkam. To baje pomeni omejevanje trgovine.

Včeraj je velika porota zaslišala

več uradnikov te organizacije.

Umor zaradi smrčanja.

Denver, Colo., 4. febr. — Delavec John Crawford je ustrelil včeraj svojega 60-letnega tovariša Freda Shove. Ležala sta namreč skupaj v postelji, in ker Shove kljub večkratnemu opominu ni prenehal smrčati, ga je ustrelil.

Nerazjasnjena bolezen.

Orovo City, Pa., 4. febr. — Kakih 1000 prebivalcev tega kraja trpi na posebni bolezn, za katero ne vedo zdravniki označbe. Bolezen je silna zimski kolera ter je zelo nalezljiva. Epidemija je zavzela take dimenzije, da so bili moteni industrijski obrati.

Trgovatna soproga.

Philadelphia, Pa., 4. febr. — Pred sodnikom Campbellom se je moral danes zagovarjati 19-letna Ana Simoni zaradi poizkusa samomora. Ko jo je sodnik vprašal, če obžaljuje svoj čin in če se hoče vrniti k moči, je rekla, da rajše skoči v vodo. Postavili so jo pod \$300 varščine in jo pridržali za nadaljnjo zaslišanje.

Dr. August Durand se je polastil

vrhovne oblasti potem ko je strmoglavil vlado.

Lima, Peru, 4. febr.

Predsednik Guillermo Billinghurst je sedaj jetnik v rokah ustašev, potem ko je moral podpisati dokument, v katerem se glasi, da se je zaročil zoper ustavo s tem, da je skušal razpustiti zakonodajo.

V zraku čez Atlantik.

V posebno zgrajenem aeroplanu se namerava preleteti Atlantik na najožjem mestu.

Ustaši pred Tampico.

Villa se pripravlja na zavetje. Torreón. Trgovina z orožjem in municijo cvete.

Washington, D. C., 4. febr. — V državnem departamentu se je danes namignilo, da se ne namerava započeti nobenih nadaljnjih korakov napram Mehiki kot se je splošno domnevalo po razglasitvi proklamacije predsednika, s katero se je razveljavilo prepoved uvoza orožja in municije v Mehiko.

Vlada Združenih držav bo nadaljevala, svojo politiko čakanja ter bo prepuščala ustašem, da sklenejo račune z Huerto.

Iz Mexico City došla poročila, da so razpršili bojazen, da bo uporabil Huerta protisredstva ter iztiril iz mesta ameriškega poslanca. V Mexico City je vse mirno.

Vse carinske postaje se je obvestilo o razveljavljenju prepovedi. Odslej se ne bo prav nič razločevalo, komu se izroči orožje, ustašem, federalcem ali banditom.

El Paso, Tex., 4. febr.

Agenti generala Villa kaj pridno kupujejo municijo. Villa sam je odpoval danes v Chihuahua, do čim nadzoruje Ranol Madero, brat umorjenega predsednika, napak municije ter ekspedicijo slednje k armadi.

Potniki, ki so prišli danes iz Chihuahue.

poročajo, da je skoro vse vojaštvo zapustilo mesto Chihuahua.

Federalci v Torreónu so baje obkrožili ter je prekinjena železniška zveza med Monterey in Saltillo.

Mexico City, Mehika, 4. febr.

Ustaši so napadli danes istočasno, Tampico v zalivu ter Torreón v severni Mehiki. Zadržna poročila pravijo, da divja v Tampico hud boj.

Podadmiral Fletcher v Vera Cruz je dobil iz Washingtona navodila, naj bo pripravljen na vse eventualitete ter se domneva, da bo odposlal ameriške bojne ladje iz Vera Cruz v Tampico.

Huerta izjavlja, da razpola

sedaj mehiška vlada z več kot 150.000 možmi regularne armade in kakimi 40.000 neregularnih četami. Armado hoče pomnožiti za še nadaljnjih 50.000 mož. Rekel je nadalje, da bi ga veselilo, ako bi ameriški vojni poročevalci spremljali federalno armado. V tem slučaju bi se v Združenih državah izvedelo čisto resnico glede vojaškega položaja v Mehiki.

Generalni pravdnik je po študiju

Danbury klubovskega slučaja baje izjavil, da je za postopanje proti organizaciji dosti vzroka, ako slednja odrka unijski znak posameznim trgovkam. To baje pomeni omejevanje trgovine.

Včeraj je velika porota zaslišala

več uradnikov te organizacije.

Umur zaradi smrčanja.

Denver, Colo., 4. febr. — Delavec John Crawford je ustrelil včeraj svojega 60-letnega tovariša Freda Shove. Ležala sta namreč skupaj v postelji, in ker Shove kljub večkratnemu opominu ni prenehal smrčati, ga je ustrelil.

Nerazjasnjena bolezen.

Orovo City, Pa., 4. febr. — Kakih 1000 prebivalcev tega kraja trpi na posebni bolezn, za katero ne vedo zdravniki označbe. Bolezen je silna zimski kolera ter je zelo nalezljiva. Epidemija je zavzela take dimenzije, da so bili moteni industrijski obrati.

Trgovatna soproga.

Philadelphia, Pa., 4. febr. — Pred sodnikom Campbellom se je moral danes zagovarjati 19-letna Ana Simoni zaradi poizkusa samomora. Ko jo je sodnik vprašal, če obžaljuje svoj čin in če se hoče vrniti k moči, je rekla, da rajše skoči v vodo. Postavili so jo pod \$300 varščine in jo pridržali za nadaljnjo zaslišanje.

Dr. August Durand se je polastil

vrhovne oblasti potem ko je strmoglavil vlado.

Lima, Peru, 4. febr.

Predsednik Guillermo Billinghurst je sedaj jetnik v rokah ustašev, potem ko je moral podpisati dokument, v katerem se glasi, da se je zaročil zoper ustavo s tem, da je skušal razpustiti zakonodajo.

Revolucija v Peru.

Predsednik -- jetnik.

Ustaši pred Tampico.

Villa se pripravlja na zavetje. Torreón. Trgovina z orožjem in municijo cvete.

Washington, D. C., 4. febr. — V državnem departamentu se je danes namignilo, da se ne namerava započeti nobenih nadaljnjih korakov napram Mehiki kot se je splošno domnevalo po razglasitvi proklamacije predsednika, s katero se je razveljavilo prepoved uvoza orožja in municije v Mehiko.

Vlada Združenih držav bo nadaljevala, svojo politiko čakanja ter bo prepuščala ustašem, da sklenejo račune z Huerto.

Iz Mexico City došla poročila, da so razpršili bojazen, da bo uporabil Huerta protisredstva ter iztiril iz mesta ameriškega poslanca. V Mexico City je vse mirno.

Vse carinske postaje se je obvestilo o razveljavljenju prepovedi. Odslej se ne bo prav nič razločevalo, komu se izroči orožje, ustašem, federalcem ali banditom.

El Paso, Tex., 4. febr.

Agenti generala Villa kaj pridno kupujejo municijo. Villa sam je odpoval danes v Chihuahua, do čim nadzoruje Ranol Madero, brat umorjenega predsednika, napak municije ter ekspedicijo slednje k armadi.

Potniki, ki so prišli danes iz Chihuahue.

poročajo, da je skoro vse vojaštvo zapustilo mesto Chihuahua.

Federalci v Torreónu so baje obkrožili ter je prekinjena železniška zveza med Monterey in Saltillo.

Mexico City, Mehika, 4. febr.

Ustaši so napadli danes istočasno, Tampico v zalivu ter Torreón v severni Mehiki. Zadržna poročila pravijo, da divja v Tampico hud boj.

Podadmiral Fletcher v Vera Cruz je dobil iz Washingtona navodila, naj bo pripravljen na vse eventualitete ter se domneva, da bo odposlal ameriške bojne ladje iz Vera Cruz v Tampico.

Huerta izjavlja, da razpola

sedaj mehiška vlada z več kot 150.000 možmi regularne armade in kakimi 40.000 neregularnih četami. Armado hoče pomnožiti za še nadaljnjih 50.000 mož. Rekel je nadalje, da bi ga veselilo, ako bi ameriški vojni poročevalci spremljali federalno armado. V tem slučaju bi se v Združenih državah izvedelo čisto resnico glede vojaškega položaja v Mehiki.

Generalni pravdnik je po študiju

Danbury klubovskega slučaja baje izjavil, da je za postopanje proti organizaciji dosti vzroka, ako slednja odrka unijski znak posameznim trgovkam. To baje pomeni omejevanje trgovine.

Včeraj je velika porota zaslišala

več uradnikov te organizacije.

Umur zaradi smrčanja.

Denver, Colo., 4. febr. — Delavec John Crawford je ustrelil včeraj svojega 60-letnega tovariša Freda Shove. Ležala sta namreč skupaj v postelji, in ker Shove kljub večkratnemu opominu ni prenehal smrčati, ga je ustrelil.

Nerazjasnjena bolezen.

Orovo City, Pa., 4. febr. — Kakih 1000 prebivalcev tega kraja trpi na posebni bolezn, za katero ne vedo zdravniki označbe. Bolezen je silna zimski kolera ter je zelo nalezljiva. Epidemija je zavzela take dimenzije, da so bili moteni industrijski obrati.

Trgovatna soproga.

Philadelphia, Pa., 4. febr. — Pred sodnikom Campbellom se je moral danes zagovarjati 19-letna Ana Simoni zaradi poizkusa samomora. Ko jo je sodnik vprašal, če obžaljuje svoj čin in če se hoče vrniti k moči, je rekla, da rajše skoči v vodo. Postavili so jo pod \$300 varščine in jo pridržali za nadaljnjo zaslišanje.

Dr. August Durand se je polastil

vrhovne oblasti potem ko je strmoglavil vlado.

Lima, Peru, 4. febr.

Predsednik Guillermo Billinghurst je sedaj jetnik v rokah ustašev, potem ko je moral podpisati dokument, v katerem se glasi, da se je zaročil zoper ustavo s tem, da je skušal razpustiti zakonodajo.

Aretirana špijona.

Osveta sufragetk.

Ustaši pred Tampico.

Villa se pripravlja na zavetje. Torreón. Tr

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)**FRANK SAKSEK, President.**
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
28 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.Za celo leto velja list za Ameriko in
Canada \$3.00
" pol leta 1.50
" leto za mesto New York 4.00
" leto za mesto New York 2.00
" Evropa za celo leto 4.50
" pol leta 2.50
" četrt leta 1.70**"GLAS NARODA"** izhaja vsak dan
izvenredno in v praznikih.**"GLAS NARODA"**
("Voice of the People")(Issued every day except Sundays and
Holidays.)
Subscription yearly \$2.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
prihajajo.Dopis naj se blagovito pošlje po —
Money Order.Pri spremembi kraja naročnik pro-
sim, da nam tudi prikaže
kraj, kam naj mu pošljemo, da hitreje
najdemo naslovnik.Dopisne in politične naravnosti se
naslovijo:**"GLAS NARODA"**

28 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4697 Cortlandt.

**Priznanje mehiških usta-
šev.**

Predsednik Wilson je razveljavil prepoved izvoza orožja in municije iz Združenih držav v Mehiko, katero je bil izdal njegov prednik, in sicer iz tehničnih vzrokov. To razveljavljanje pomeni ojačanje stvari ustašev, ki so morali dosledaj dobivati orožje in municijo iz plena, ki jim je padel v roko pri izvrševanju njihovega vojnega rokodelstva. Prepoved izvoza orožja v Mehiko iz naše države je bila posledica naših neutralitynih postav, vendar pa je izkušnja pokazala, da je bila ta prepoved edinega režimu Huerte v prid, dočim je ustaška stvar močno trpela vsled tega.

Ako bi prepoved še nadalje veljala, bi si s tem zadeli samim sebi največjo škodo, ker ni nobenega dvoma, da nam je vlada Huerte prav tako sovražno kot je ona naša naša administraciji. Ustaška stvar se bo vsled razveljavljanja brez dvoma ojačila, posebno raditga, ker se bodo mogli ustaši opremiti z vsem potrebnim. Pri tem je treba upoštevati še to, da razpolagajo ustaši s kapitalom ter da lahko plačajo vsa naročila v gotovini.

Je pa še neka druga stvar. Z razveljavljanjem dotične prepovedi se je povsem formalno priznalo ustaše kot vojskujočo se silo. Merodajno je bilo pri tem, da se je hotelo z ojačenjem ustašev oslabil pristaje Huerte s tem pospešiti konec diktatorstva v Mehiki. Ako se bo torej v prihodnjih dneh pričelo z intenzivnejšo vojno, bo dan odločitveni vedno bližji. Dogodki zadnjega časa kažejo, da bo pomenila ta odločitev konec sedanjega diktatorstva ter da se bo s tem ugledilo pot k ustavni vladi. Obenem pa nas uči ti dogodki, da more imeti obstanka le vlada, ki temelji v ustavi dežele.

**Azijska klavzula in
zahteva naobrazbe.**

Odstranjenje azijske klavzule iz naseljenih predlogov je dokaz, da se pri izdelavi predlogov upošteva želja administracije, ako se da slednjim krepkega izraza. Nobenega dvoma ni, da bi klavzula, ki bi določala popolno izključitev vseh Azijatov, posebno na Japon-skem vzbudila največje ogorčenje. Stvar bi bila še tem težavnejša radi sedaj obstoječe napetosti, povzročene vsled californijske zemljiške postave.

Ze raditga je previdnost na mestu ter naj se določbe, ki bi omejevale številčnejše priseljevanje iz Azije, preloži na poznejši, primernejši čas. Iniciativa, naj se opusti to omejitveno klavzulo, je brezdvomno izšla iz krogov ekskluzivne, kajti slednja bi prišla v premeto kočljiv položaj, če bi bila klavzula sprejeta.

Ker pa je že v tem slučaju po-
segla ekskluzivna vmes ter prepre-
čila uzakonjenje klavzule, izklju-
čujoče vse Azijate, naj poseže še
drugič vmes ter stori isto pri do-
ločbi, ki zahteva od priseljencev
dokaz o gotovi naobrazbi. Kar je
bilo mogoče storiti v enem slu-
čaju, bo lahko storiti tudi v dru-
gem, le dobre volje je treba.

Dopisi.

Onnallinda, Pa. — Trdnjavi po-
dobna je ta premogarska naselbina,
ki stoji na precej visokem
hrbku, dvigajočim se nad Lloyd-
dellom, in je najvišje stoječa
premogarska kampa v Pennsylvani-
ji. Družba, ki lastuje ta rov, ne
pusti, da bi se njeni delavci orga-
nizirali v unijo. Tu se dela sicer
vsaki dan, a zaslužke je bolj pi-
čel ker je premogorov prenapol-
njen s kopači. — Dne 27. jan. je
dinamit grozno raznesaril v rova
nekega Poljaka. Odtrgalo mu je
obe roki, zdrobilo mu je noge in
ga poškodovalo po celim životu;
umrl je isti dan v bolnišnici.
Navzile glazniški mu je bil po-
polnoma hladnokrvjen in je trpel
junaško bolečino. Minuli mesec se
je poškodoval pri delu Fran Per.
Premog mu je padel na roko in
mu odtrgalo palec na desni roki.
Da možki ni za v kuhinjo, poseb-
no če je pijan, je dokazal F. Snaj-
der, ki je vstalil roko v kotel,
kjer so se kuhale lobjane in je
zadobil hude opekline, da bo še
za dalj časa nezmožen za delo.
kar je žalostno, ker ima precej-
šnjo družino. — Poročevalec.

Lloydell, Pa. — Kakor se vidi,
bo predpust v tem gradu minil
brez ženitovanja. Fantje so ne-
kam mrli, mogoče jih bo topelj-
še sonce kaj ogrelo. Za oddati
imamo sicer le eno vdovo in dve
devojki, ki sta že godni za mož-
tev, kar je seveda pri velikem
številu fantov veliko premalo.
Treba se nam bo nekaterim v tem
oziru obrniti do drugih narodno-
sti. — Z delom gre nekoliko sre-
dije; en premogorov so zaprli za
nedolžen čas, drugi so pa prena-
polnjeni, zato je zaslužek bolj
slab. Dne 1. aprila poteče pogod-
ba med unijo in družbami, ki la-
stujejo premogorove. Delavci bo-
do najbrže zastavkali, da si pri-
porijo par centov povišanje pla-
če. Sem ni hoditi za delom. —
Skupno veselico priredijo dne 7. t.
m. zvečer tukajšnji Slovenci v ko-
rist stavkarjem v Michiganu in
Colorado. V ta namen da društvo
sv. Petra in Pavla svojo dvorano
brezplačno na razpolago. Vstop-
nina bo le 50 centov. Rojaki, po-
kažimo ob tej priliki, da sou-
stvarjamo s štrajkujočimi, katere
je trmoglavost kapitalistov pah-
nila v pomanjkanje. Lepše ko bo
veselica uspeša, več solza bomo
otrli raz lica štrajkujočim, ki se
bore za boljše razmere delavstva.
Njih zmaga bo tudi naša zmaga,
a njih poraz bi občutili tudi mi,
ker bi kapitalistom se bolj zrasel
greben. — Nekako pred tremi leti
si je postavilo društvo sv. Petra
in Pavla lastno dvorano, v kateri
zborujejo tudi druga podporni
društva. Dvorana je sicer sposo-
bna za društvene seje in ples, ni-
kakor pa ne odgovarja drugim
privreditvam. Dobro bi bilo, če bi
društvo sv. Petra in Pavla odsto-
pilo proti primerni odškodnini
svojo dvorano drugemu društvu,
nakar bi se z združenimi močmi
preuredilo dvorano tako, da bi
bila odgovorna za vse prireditve.
Le združeni bi si lahko postavili
dom, ki bi bil v ponos vseh in le
združeni bi mogli tekmovali z
drugimi naselbinami. Ali se bode
uresničila ta misel? Težko, ker se
vse preveč brigamo za ječmenov-
vce in premalo za izobrazbo. —
Končno opozarjam člane društva
sv. Petra in Pavla št. 35 J. S. K.
Jednote, da odshmal redno pla-
čujejo asessment, ker se v slučaju
enega neplačanega asessmenta
član oziroma članica suspendira.
To naj blagovolijo vsi društveni-
ki vzeti na znanje. Pozdravi! —
Član društva sv. Petra in Pavla.

Kenosha, Wis. — Malo kedaj
se čita kak dopis iz naše naselbi-
ne, pa tudi danes vam nimam kaj
posebnega za sporočiti. Z delom
gre bolj slabo. Pred kratkim se
je ponesrečil naš rojak Fran O-
palk. V tovarni je prišel preblizu
stroja, vsled česar mu je kolese
zdrobilo vse kosti. Ranjki je bil
zelo priključen in je spadal k
dvema društvoma: k "Iliriji" S.
N. P. J. in k dr. sv. Roka št. 216
N. H. Z. Društvi sta mu priredili
lep pogreb. Star je bil 84 let. Do-
ma je bil iz Jevš pri Krškem. V
starem kraju zapušta očeta, ma-
ter in tri brate. V Združenih dr-

žavah je bival tri leta. Lahka naj
mu bode tuja zemlja! — Janez
Jurečič.

Lenzburg, Ill. — Dne 20. jan.
se je tukaj ponesrečil rojak Jožef
Oblak, doma nekje od Škofje Lo-
ke na Gorenjskem. Ko se je vra-
čal zvečer domov iz mesta, ga je
vlak vrgel v stran, tako da se je
precej poškodoval. Jaz se vsak
dan telefonično informiram o nje-
govem stanju, ker ga še ne sme-
mo obiskovati, dokler ne bo neko-
liko boljši. Nekje v Rock Springs
ima brata. Kdor hoče zvedeti kaj
več o njem, naj piše na spodnji
naslov. Sem ne svetujem nikomur
hoditi za delom, ker se ga težko
dobi. Slovenca sva samo dva tu-
kaj. Pozdravi! — Frank Ladiha,
Box 97, Lenzburg, Ill.

Pittsburg, Kan. — Z delom se
ne morem nič pohvaliti, ker dela-
mo samo po tri dni na teden, pa
še takrat se slabo zaslužijo. Boljše
seveda izhajamo kakor reveži v
Michiganu, ki nimajo od nikoder
nobene pomoči. Sem ne svetujem
nikomur hoditi, ker se delo zelo
težko dobi. Ravno danes sta me
vprašala dva Angleži, kje bi bilo
kaj zaujati, pa juna nisem mogel
ničesar nasvetovati. Ko bo kaj
boljše, bom že sporočil. Pozdravi
vsem naročnikom! — A. M.

Weston, Colo. — Ker se malo
kedaj bere kakšen dopis iz tukaj-
šnje stavkarske naselbine, sem se
jaz namenil opisati tukajšnje raz-
mere. Veselih novic vam ne morem
poročati, temveč žalostno
vest, da smo dne 25. januarja ob
9. zvečer izgubili iz naše srede
dobro znanega in priljubljenega
sobrata Frana Vertačnika v star-
osti 29 let. Vertačnik, podomače
Erjasov, je bil doma iz Spodnjih
Kraš pri Gorjancu Gradu na Sp.
Štajerskem. Pogreb se je vršil v
sredo 29. jan. na katoliški pokop-
ališče v Trinidad, Colo. Bil je
pri dveh podpornih društvih, in
sicer pri dr. Triglav št. 44 v Ter-
cio, Colo., in dr. sv. Barbare v
Forest City, Pa.; razen tega je
bil član premogarske organizaci-
je United Mine Workers of Ame-
rica, katere lokalna unija mu je
priredila dostojen pogreb. Tukaj
zapušta žalujočo ženo in tri ne-
dornale sinove (najmlajši je star
2 meseca, najstarejši pa 2 in pol
leti), enega brata in sestro, v sta-
rem kraju pa starše in dve sestre.
Njegovim sorodnikom izrekam
na tem mestu sožalje. Lahka mu
bodi tuja zemlja! — Fran Re-
bol.

Fort Shaw, Mont. — V 17. šte-
vilki "Glasa Naroda" sem čital
o Janezu Grebeneu iz Zagorja ob
Savi, ki je bil ustreljen kot stav-
kokaz. Ker njega in njegovo rod-
bino še iz stare domovine prav
dobro poznam, se mi zdi potreb-
no, da naznam rojakom, da se
piše Jeremne, ne pa Grebene. —
Z delom gre tukaj bolj slabo, ko
bo kaj boljše, bom že sporočil S
pozdravom Anton Gorišek.

Jurkica Agičeva.

— Povest. —

Spisal Ksaver Šandor-Gjalski.

Dež je bil nekoliko odjenjal.
Jurkica in Smiljanec sta zasedla
svoja prostora na ozkem sedalu.
On se je kar stisnil k enemu kra-
ju, da bi tem udobneje sedela
Jurkica. Čudno mu je bilo pri-
sre. Sedaj se mu je duša rado-
vala v bližini te krasne deklice,
sedaj zopet plašila. Vse to je u-
godno vplivalo nanj in zibal se je
v nekakih sanjah; v svoji notra-
njosti se je čutil med blaženimi,
a kri po žilah mu je močnejše in
hitreje plapolala po vsem mla-
dem mu telesu. Radost mladega
moža nad tem, da se je sestal s
krasnim ženskim bitjem, bilo tu-
di, da je ta medsebojna skupnost
omejena tako kratko dobo, pre-
vzela ga je povsem. A takoj za-
tem se je plašil položaja. Ni znal
za povod, a čutil se je nevoljnega.
Ta nevolja mu je prešla šele, ko
sta se pričela razgovarjati. Govo-
rila sta o ravnomar slišnem raz-
govoru s kočijazem. Smiljanec,
zelo naobrazen in učen človek, je
zadobil iz tega razgovora utis, da
prihaja v deželo, ki se ni pod vpli-
vom sedanjega veka. V tej smeri
je razvijal svoj govor. Jurkica
ga je poslušala, celo hvaležna mu
je bila za umne njegove opazke.
Divila se je njegovemu pripove-
dovanju, a pri sreju je bilo ne-
znansko prijetno. On sam je ob-
čutil, da je danes posebno srečen
v izbiranju besed in izrazov ter
da mu govor teče izredno. Same-
mu sebi je to zelo ugajalo. Pre-
dobra je znal, kolikokrat že da ni
mogel s kako lepo idejo na dan.

Opazal je čestokrat, da je obče-
val z ljudmi, s katerimi ni mogel
niti najenostavnejše razgovarjati
se. A glej sedaj čuda, — tej skor-
raj tuji mladenki je tako odkrit,
misel poraja misel, beseda izviv-
lja drugo. Tako vedno nadaljeva-
je, vsaka izgovorjena misel lepša
od prve, — divil se je temu in v
svojem notranjem zamaknjenju
je imel Jurkico za svoj dobri ge-
nij. Ni pomislil, da ta srečna de-
lavnost prihaja od razdraženosti
živčevja in duše, v katero je pa-
del vsled nenavadne svoje situ-
acije; celo hvaležen je bil devojki
in mala čarovnica, ki ga je vedno
pozorno poslušala ter je imela
svoje svetle, krasne oči vprte na
ravnost vanj, osvojila si je nje-
govo zaupanje in v svoji njegovi
simpatiji.

"Kako umen je! A včeraj sem
ga sodila, da je povsem navaden
človek. Pa kako je dober, — za-
voljo mene sedi slabo", rekla si
je Jurkica. Zmislila se je zopet
na Radmanoviča. Pa Bog zna,
zakaj, takoj jej je bilo žal, da se
je domislila nenavzočega ter je
čutila, kakor da s tem dela krivi-
co Smiljanec. Da popravi v mi-
slih storišeno krivico proti Smilja-
nici, povprašala ga je nekaj, s čer-
mer je hotela pokazati, kako jo
zanimajo njegove pripovedovanje.

In zopet je začelo močno deže-
vati. Silno je padalo, a nizki ob-
laki so zastirali nebo. Nova ovira
za potnike. Z dežniki so se komaj
nekoliko branili plohe. Kmetič-
kočijaz, dobričina, kakor sleher-
ni naš hrvaški ali srbski kmet,
je ponudil iz lastnega nagiba svo-
jo plahto, da se gospoda zavijejo
vanjo. On sam se je zadovoljil,
da je sedel na golem snopu ko-
rune slame, dasi so mu bile hla-
če že premočene skozi in skozi.
Smiljanec, ki je goreče ljubil
kmetijski stan, ne bi bil v drugih
okolišnih nikakor dovolil, da
ima izobražen človek kake pre-
dnosti ter ne bi bil vsprejel ponu-
be. Ali sedaj, Jurkici na ljubo,
je sprejel plahto ter ogrnil Jur-
kico žnjo, a pozabil pri tem ogr-
niti tudi svoje noge. Kakor je
dež lil čimdalje gosteje, morala
sta se na ozkem sedcu, spletem
iz vrhja, pritisniti čim bližje sku-
paj, da sta se pod ednim dežni-
kom kolikor možno, branila plo-
he. Drug drugega je čutil toploto
života. Težko mu je bilo in pre-
dobro je znal, da mladenki ni
všeč, prepričan je bil, da jo je
zelo sram. Zato se je umaknil v
stran, ne maraje, da je imel kole-
na že premočena.

"Da bi me videli sedaj moji
stariši, kako tukaj sedim in po-
tujem z mladim, tujim člove-
kom...", domislila se je za hip.
Jasno je gledala nezadovoljni,
strogi obraz očetov in vest jej je
nekaj očitovala. V svoji nedolžni
duši si je domisljala, da se je na
tej vožnji nekako pregrešila. Ta-
ko Smiljanec kakor Jurkica sta
obmolknili in se zamislila.

Molče sta prevozila mimo mno-
gih vasi in krajev. Dolgočasni je-
senski dež je vse zavil v polu-
mračno barvo, da se je vse prika-
zovalo žalostno in enolično. Ceste
prazne, kakor da so ljudje iz-
umrli; po celo uro so se peljali
ne da bi bili srečali enega voza.
Po vseh povsod pusto, le tupa-
tam se je prikazala kaka ženska
z visoko privzdignjenimi krili,
kazaje dolge črne noge, a višje
nekam bolj bela bedra, tako da
sta se Smiljanec in Jurkica, ka-
kor meščana, nenavajena takih
prizorov, obrnila sramečljivo v
stran. Srečali so tudi kmetu v na-
robe oblečenem, tesno zapetem
kožuhu, črnega obraza, pa s seki-
ro v roki. Jurkica se je spomnila
pripovedovanja o madjarskih
razbojnikih, o Roži Šandorju, pa
se je prestrašila. Zatem se je do-
mislila zagrebških kmetov, njih-
ove lepe in čiste noše, in zopet jej
je bilo težko po komaj ostavlje-
nem domu in srčno je zahrpele-
la zopet po njem.

Zmračilo se je že bilo, ko so po
silnem blatu komaj dospeli do
bregov Drave. V nesrečo njihovo
je bil tako brod kakor čoln na
nasprotnem bregu. Strie Jovo je
moral kričati na vse grlo, da bi
prizval brodarje. Drava je zelo
šumela; v ostrem vetru se je zelo
valovila. Mrazu in strahu se je
Jurkica tresla kakor šiba na vo-
di. A mrak je v vsakim hipom po-
stajal čim temnejši in gostejši. Mla-
denka skoraj da ni zajokala. Za-
čela je moliti Očca naš. Smiljanec
jo je tolažil, rekoč, da ljudje so
izkušeni, da jim je poznan vsaki
ovinek reke, pa da nikdo ne pam-
ti, da bi se bila kedaj pripetila
kaka nesreča, da torej ni razloga,
da bi se človek bal. A vmešal se
je v ta razgovor tudi stric Jovo,
kateremu je to čakanje bilo tudi
že odveč. Pripovedoval je, da se

se brodarji gotovo zbrali v krčmi,
pa znaj Bog, kedaj jo zapuste.
Opijejo se še — kakor tam onega
dne, ko so se prevrnili s čolnom
in malo da ne utonili kakor miši.
Prava sreča, da niso prevažali ni-
kogar!

Smiljanec mu je namignil, naj
molči, boječ se, da pove še kaj
bolj hudega. A tudi sam je bil v
skrbih.

Po tritretturnem klicanju od
strani Jove so se brodarji vendar-
le odzvali. A bil je tudi skrajni
čas, ker toliko Jurkica kakor
Smiljanec sta se na onem izpo-
stavljenem, pustem mestu komaj
branila vetru in dežju. Ona je že
čutila, da je mokra do kože. Od
duševne in telesne boli ronile so
jej solze carukoma, a v duhu je
gledala, — tam daleč, daleč, —
toplo, nizko sobico, v isti mater
in očeta, bratce in sestrice, — ah,
nje teh in lahko se zgodi, da ne
in tukaj tako grdo, tako pusto! Bode
ono, dasi malo število vla-
in rekla si je, da jej je nesreča
gateljev, ki po svoji neprevidno-
sna ura, ko je postala učiteljica
siti noče pristopiti k poravnavi.
Kaj pa šele, ko je imela vstopiti
dobilo niti teh ponujenih 30 od-
v v čoln! Pomegla sta jej Smiljanec
stokov. Posebno bodo prizadeti
in eden brodarjev. Stresla se je
in prvič, da je rekla: "Ne mo-
rem!" Pred njo temna derota re-
ka in grozni šum valov sta vpli-
vala nanjo tako težko, da sta jej
noggi odpovedali. Krčevito se je
prihala z rokama za prsa, a potem
se zagrabila za čelo. Bil je to in-
stinktiven strah kopnenega bitja
pred vodo; a pri tem še občutljivi-
vest in razdraženost ženskih živ-
cev. Zavest slabosti svoje in po-
gled na očitno nevarnost učinko-
vala sta nanjo strašno. Vendar se
je Smiljanec posrečilo umiriti
jo; ali vozče se preko reke jo je
obšla ista bojazan. Šele sredi vo-
de je opazila, da jo čvrsto drži za
roko tuja roka in vsa zmehana je
bila od sramečljivosti. Ali ni se
je upala izviti.

Ker smo mnjenja, da vam za-
lostni položaj "Glavne posojilni-
ce" ni docela znan, vam v nastop-
nem podajamo nekaj pojasnili.
Člani, kateri so poloma tega
zavoda popolnoma nedolžni, po-
nudijo, da plačajo upnikom 30

**Poziv vlagateljem "Glav-
ne posojilnice" v Ljub-
ljani.**

Ker smo mnjenja, da vam za-
lostni položaj "Glavne posojilni-
ce" ni docela znan, vam v nastop-
nem podajamo nekaj pojasnili.
Člani, kateri so poloma tega
zavoda popolnoma nedolžni, po-
nudijo, da plačajo upnikom 30

odstotkov njih likvidnih terjatev
do 1. julija 1914 pod pogojem, da
se isti odpovedo paralelni ekseku-
ciji nasproti članom, ostane jim
pa vsa pravica nasproti konkurz-
ni masi.

Dr. Josip C. Oblak, kot upravi-
telj, konkurzne mase, je izplačal
tekem meseca novembra 1913 na
račun glavnice 10 odstotkov, upa-
nje je, da bodo prejeli vlagatelji,
ko se vse zadružno premoženje
realizira, še 10 odstotkov, mogoče
tudi več iz konkurzne mase.

Podpisani odbor se obvezuje
imenom zadružnikom plačati do
1. julija 1914 pod zgoraj navede-
nim pogojem na to vlogo 30 od-
stotkov iz denarjev, ki jih bo
prejel od članov, ki so podpisali
tozadavne izjave. Dogovorno z za-
družniki si bo pa moral likvida-
cijski odbor zagotoviti premože-
ni vseh članov, ki jih bo poravnali.
Kaj pa šele, ko je imela vstopiti
dobilo niti teh ponujenih 30 od-
stokov. Posebno bodo prizadeti
in eden brodarjev. Stresla se je
in prvič, da je rekla: "Ne mo-
rem!" Pred njo temna derota re-
ka in grozni šum valov sta vpli-
vala nanjo tako težko, da sta jej
noggi odpovedali. Krčevito se je
prihala z rokama za prsa, a potem
se zagrabila za čelo. Bil je to in-
stinktiven strah kopnenega bitja
pred vodo; a pri tem še občutljivi-
vest in razdraženost ženskih živ-
cev. Zavest slabosti svoje in po-
gled na očitno nevarnost učinko-
vala sta nanjo strašno. Vendar se
je Smiljanec posrečilo umiriti
jo; ali vozče se preko reke jo je
obšla ista bojazan. Šele sredi vo-
de je opazila, da jo čvrsto drži za
roko tuja roka in vsa zmehana je
bila od sramečljivosti. Ali ni se
je upala izviti.

1794 Kobe Janez.
2045 Ambrožič Matija.
2441 Barbič Franc.
2612 Rački Math.
2757 Mažek Ivana.
2838 Repovž Anton.
2853 Stubar John.
2986 Spenko Frank.
3007 Skopce Josip.
3030 Zele Josip.
3192 Kalan Frank.
3286 Zele Frank.
3747 Čudvat John.
3755 Resman Peter.
3774 Pisanski Alois.
3959 Grebene Josip.
1912 Lomšek Matevž.
2254 Bokal Frank.
2390 " "
3234 " "
3714 " "
3897 " "
2404 Mesec John.
3138 Kovacic Anton.
4167 Villar Franc.
2561 Vritz Ernestina.

1455 Goršič Franc.
1708 " "
3535 " "
3536 " "

Likvidacijski odbor
"Gl. Pos." v Ljubljani.

Tozadavne formularje za izjave
je dobili pri likvidacijskem odbo-
ru "Glavne Posojilnice" v Ljub-
ljani. Na željo pa jih preskrbi tu-
di naša tiskarna ter jih pošlje do-
tičnim v podpis.

Frank Sakser.

82 Cortlandt St., New York City.

POZDRAV.

Pred odhodom v staro domovi-
no lepo pozdravlja Antonijo
Podmiljsak in Marijo Butijo,
brata Viktorja Butijo in Mihaela
Kopčiča v Moon Run, Pa. Lepa
hvala vsem tistim, ki so naju
spremili na kolodvor.

New York, 4. svečana 1914.

Luka Butija.

Jožef Podmiljsak.

Pred odhodom v staro domovi-
no pozdravljam tem potom vse
znance in prijatelje po širni Ame-
riki ter vse moje sorodnike v La
Salle, Ill., osobito pa pozdravljam
mojega brata, sestro in svaka.
Vsem skupaj kličem: Srečno! Na
veselo zopetno svidenje!

New York, 4. svečana 1914.

Anton Mustar.

**500 Išče se 500
SLOVENCEV**

da se naselijo v novem oddelku

v

v Metuchen, New Jersey

v majhnih razdalji od 50 tvornice.

Vprašajte prijatelje, ki so že
videli in kupili to zemljo, kaj mi-
slijo o tem. Električna železnica
gre mimo posestva. Zemljišče leži
med Perth Amboy, New Bruns-
wick in Elizabeth.

Loti 25x100 od \$50 do \$300.

Kupite sedaj, ki je cena še niz-
ka. Pišite po proste izletne vozne
listke. Ta ponudba je veljavna le
za kratek čas.

METUCHEN REALTY CO.

26 Cortlandt St., New York City.

Telephone: 342 Cortlandt.

**Posebna objava.
Hamburg-Amerika črta**

442 parnikov

1,417,710 ton.

74 različnih vozni prog

Vaterland - 58,000 ton
Imperator - 52,000 ton

Najnovejša in največja parnika na svetu.

Kadar kupujete vozne listke od naših agentov

za EVROPO ali nazaj

zahtevajte izrecno listke za parnike

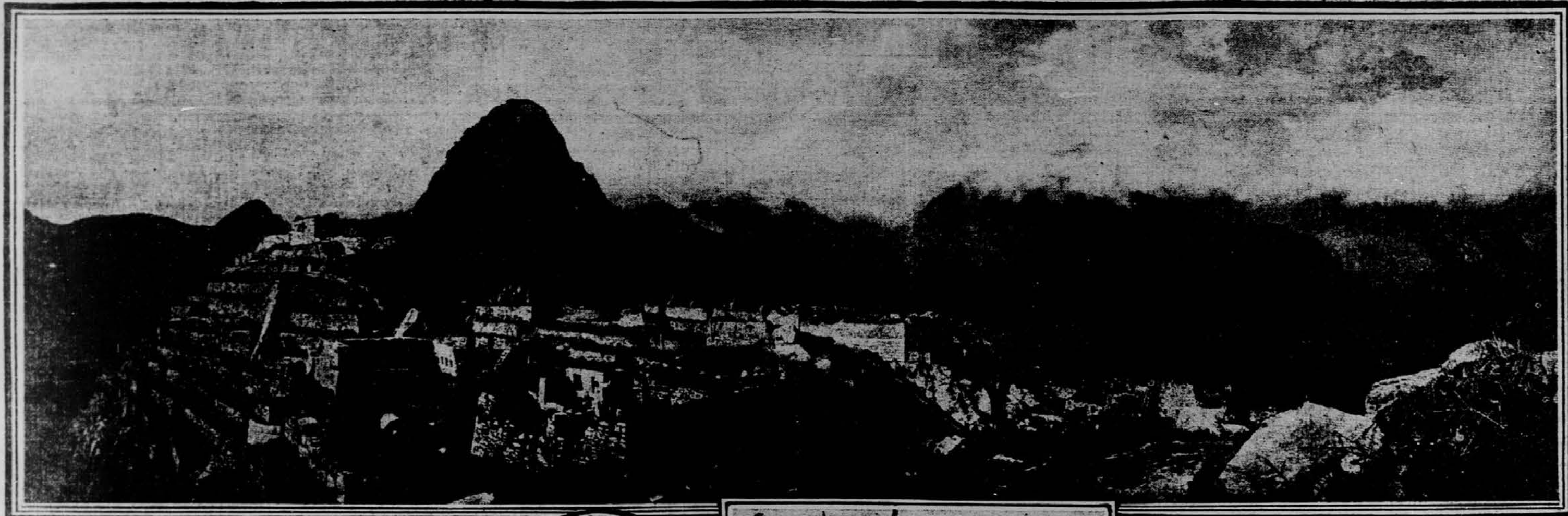
HAMBURG-AMERIKA PROGE

rajvečje parobrodne družte na svetu.

Najnižje cene.

V stari kraj in nazaj. -- Največje udobnosti in postrežba. -- Redna
plovba med Hamburgom in New Yorkom, -- Philadelphijo --
Bostonom -- Baltimore in Canada.

Skrivnosti in čuda "Izgubljenega mesta Inkov".

The Ruins of an Ancient Inca Capital, Machu Picchu.
(Copyright by the National Geographic Society.)

Na visoki pečini, v najbolj nedostopnem delu peruških And je razkril profesor Hiram Bingham, ameriški raziskovalec, razvaline morda najstarejšega mesta Inkov, — zibelko onega čudovitega naroda, ki je ob času španske invazije ravno dosegel višino svoje znamenite civilizacije. Mesto je bilo nedostopno napadajočemu sovražniku vsled trsoč črevljev globokih prepado, ki so obdajali mesto od vseh strani. O tem razkritju se je poročalo National Geographic Society v Washingtonu, pod koje avspiciji in omini Yale-vseniščja se je vršila ekspedicijska.

Razvaline nosijo ime Machu Picchu, a profesor Bingham in menja, da se je mesto najbrž imenovalo Tampu Toco, oni mitični kraj, odkoder so glasom tradicije prišli Inki v času, ko so pričeli z osvajevanji.

Čudovito mesto Machu Picchu, katero so profesor Bingham in njegovi pomočniki razkrili med tujima tropičnim gozdom, stoji danes prav tako kot je stalo pred stoletji, v prehistorični (predgodovinski) dobi. Zgrajeno je iz močnih skal iz granita. Slučajno srečanje z nekim Indijancem je dalo neustrašenemu raziskovalcu ključ do razkritja. Delal je mesec, da pokaže svetil ostanke starodavnosti. Napravil je tudi ce, jo vrsto krasnih slik, katere je izročil Narodni zemljepisni družbi.

"Machu Picchu je v bistvu pribežališče", pravi profesor Bingham.

Mesto čepi na gorskem obronku na najbolj nedostopnem vogalu najnedostopnejšega dela Urubamba-reke. Vkolikor vem jaz, ni v Andah nobenega dela, katerega bi narava sama boljše zavarovala.

Ogromen kanjon, kojega glavna sestavina je granit in, v kojem so prepadi pogosto tisoč črevljev globoki, nudi brezprimerno težavnost za napad, dočim je mesto kaj lahko braniti. Tu, na majhni ravnini, obdani povsod od prepado, je zgradil pred davnim časom visoko civiliziran narod zase obrambno mesto.

Ker ni imel na razpolago ne železnega, ne jeklenega orodja, temveč le kladiva iz kamena, je bilo treba dela več generacij, če ne stoletij, da je bilo podjetje dovršeno.

Narod zopet dobil nazaj svojo prejšnjo moč ter se napotil v svet, ne le da dobi nazaj, kar je izgubil, temveč da čimdalje mogoče razširi svojo oblast.

Narod so vodili trije bratje, ki so skočili skozi tri okna v Tampu Toco ter se napotili proti kraju, ki je sedaj imenovan Cuzco. Seljenje se je vršilo počasi, vendar pa namenoma. Dospevši do Cuzco, so ustanovili bratje kraljestvo Inkov. Slednje se je razširilo po celi visoki ravnini. Južne meje so bile sedanja republika Chile, severne pa Ecuador.

Ko je osvojil Pizarro kraljestvo Inkov, se mu je pripovedovalo, da se nahaja to staro mesto na prostoru, tedaj imenovanem Pacaritambo. Tudi pozneje se je splošno domnevalo, da je ležalo tam staro mesto Tampu Toco. Profesor Bingham je pa drugega mnenja. Misli, da je našel v nekem svetišču v Machu Picchu ona tri okna, iz katerih so skočili trije bratje, da vodijo zmoglaslave čete Inkov. Prepričan je, da bi Inki nikdar ne izdali Spancem položaja njih starodavnega in svetega mesta, ker so dobro vedeli, da ga Spanci sami ne bodo nikdar našli. Pač pa so namenoma zvodili tujce v stran.

Slučajno srečanje z Indijancem, ki je privedlo do razkritja Machu Picchu, opisuje profesor Bingham tako-le:

Sesti dan na poti iz Cuzco smo dospeli do majhne plantaze, imenovane Mandorompampa. Kampiral smo par korakov od koče posestnika in ni dolgo trajalo, da je prišel k nam ter nas prišel izpraševati o naših zadevah in poslih. Bil je Indijanec, preje malo bolj, i kot so ponavadi, a več kot preveč udan "ognjeni vodi", iganju. Pečal se je s prodajanjem rave in piče mimopotujočim potnikom, katerim je ob priliki tudi prodajal žganje. Rekel je, da se nahajajo na vrhuncu silnih prepado* razvaline in sicer na prostoru, imenovanem Machu Picchu ter da je najti še druge, je bolj nedostopne v Huayna Picchu, na pečini, nedaleč oddaljeni od našega taborišča. Ponudil se je, da mi pokaže razvaline, katere je bil nekoč obiskal, ako ga primerno nagradim za njegovo delo. Njegov pojem o primerni plači za delo enega dneva je bil petdeset centov. Dasiravno malo, je bilo to vendar dvakrat in pol toliko kot je navadno za sluzila na dan.

S tem Indijancem kot voditeljem ter v spremstvu vojaka, katerega je dala na razpolago vlada je prodril profesor Bingham skozi džunglo na obsežje reke, preko primitivnega mosta ter splezal po strmih skalovju na drugo stran. Krog polodne je dospela družba do koče iz trave, kjer je živel neka indijanska družina. Ponudili so potnikom mrzlega kuhanega krompirja in bistro studenčnice kar so slednji sprejeli z zahvalo. Po kratkem počitku so šli na vrhunec pečine.

Na vseh straneh so zijali prepadi in 2000 črevljev globoko je bobnela Urubamba-reka. Po lestvi-

Professor Hiram Bingham at Machu Picchu.
(Copyright by the National Geographic Society.)

cah, spletenih iz trtja so splezali na površino skale ter se nahajali naenkrat v tropičnem gozdu. Pod vitkimi drevesi ter goščo je bilo lahko spoznati razvaline kamnitih poslopij, ki so se raztezale na vse strani, kolikor daleč je seglo oko. Skozi kamnite stene so rasla drevesa, dočim sta zemlja in listje krila temelj zidov. Machu Picchu, ah morebiti Tampu Toco je bil razkrit.

Kako je zgradil Mr. Heald, pomožni topograf ekspedicijske, s pomočjo pridelnega vojaka ter par lenih Indijancev most preko reke ter stezo v gore, kako se je po tej stezi nosilo orodje za kopanje ter jed in soter, — vse te podrobnosti izpuščamo, dasiravno tvorijo zanimiv odstavek v zgodovini ekspedicijske.

Pozneje, dočim se je izkopavalo v Machu Picchu, je Mr. Heald z največjimi napori splezal na pečino Huayna Picchu, ker so domačini povedali, da se nahajajo tam krasne razvaline. Med plezanjem si je izvil ramo, a končno se mu je vendar posrečila drzna nakana. Med padcem v globčino si je rešil življenje le s tem, da se je oprijel z roko nekega grma. Drzno plezanje se ni dosti izplačalo. Razkril je le par granitnih stebrov in nekaj kamnitih stopnic ter zidov. Kar je kazalo, da se je v davnem času nahajala tam signalna postaja 2500 črevljev nad strugo reke.

Veliko se je kopal v notranjosti in krog svetišča Treh okenj. Tako je namreč profesor Bingham krstil poslopje, ki mu je dalo misel, da se nahaja na tem mestu Tampu Toco, "zibelko rodu Inkov", a ničesar važnejšega se ni našlo, niti ene kosti ne. Kopanje na terasah izvan svetišča Treh okenj pa je spravilo na dan več okrašnjih črepinj loncev. Predmeti so se nahajali dva do štiri črevlje pod površino.

Po naporih enega tedna, tekom kojega se ni našlo ničesar drugega kot razvaline poslopij samih, so zadeli indijanski kopači na grobnice votline.

To razkritje je bilo uspešno in našlo se je osem votlin z ohranjenimi prebivalcev starodavnega mesta. V celoti je bilo izkopanih 52 gro-

A Stairway on the Main Street in Machu Picchu.
(Copyright by the National Geographic Society.)

bov te vrste, v katerih se je dobilo okostnjake izvanredne vrednosti in zanimivosti. Poleg okostnjakov se je našlo tudi lončeno posodo in orodje za rezanje kamnja.

"Prezgodaj je", poroča profesor Bingham, "da bi se govorilo o anatomskega karakterističnih znakov Machu Picchu naroda, v kolikor pridejo pri tem v poštev okostnjaki, katere se je našlo v teh grobiščih. Nekatere lobanje kažejo odločno znamenja umetne deformacije, večina njih pa je normalna."

Po štirinamernem delu se je priklopilo zbirki kakih dvesto majhnih bronzastih umetnin.

Tekom štirih mesecev razkopavanja se je dvignilo mesto Machu Picchu iz kupa razvalin, skritega v pragozdu, zopet v starem sijaju. Povsod so se prikazale ceste, prehodi, hiše, svetišča, vodnjaki in slične reči. Ob obronkih pečine so se pokazale krasne kamnite terase, napolnjene z zemljo, katero se je očividno uporabljalo v poljedelske svrhe.

Profesor Bingham daje v popisu izraza upanju, da ne bo vlada v Peru dopustila, da bi se razvaline zopet zarasle. Dasiravno so poslopja izvanredno trdno zgrajena, ni nobene malte med velikimi obdelanimi skalami ter je raditega nevarnost velika, da razžene bujna vegetacija stene poslopij in svetišč. V par slučajih so našli raziskovalci velikanka drevesa, ki so imela svoje korenine prav na vrhuncu sten ličnih poslopij.

"Mesto pribežališča" je bilo zavarovano tako umetno kot naravnim potom.

Krog visoke pečine, na kateri je stalo mesto, so zgradili trdne zidove, ki so se raztezali od ene pečine do druge. Prav na višku gore Machu Picchu odkoder se vidi celo dolino, na mestu, ki je nekoliko višje od mesta samega, se nahaja signalna postaja. S te postojanke je bilo opaziti bližnjega se sovražnika veliko prej, predno je mogel priti dosti blizu da bi uprizoril naskok na mesto. Razventega pa je bilo lahko sporočiti novice iz stolpa v mesto samo. Agrikulturne terase se nahajajo med mestom in zena-

njiin zidom, ki ga obdaja. Med terasami in mestom je bil suh jakrek in poleg tega še notranji zid. To mestno ozidje je bilo visoko od petnajst do dvajset črevljev ter sestavljeno iz največjih skal, kar jih je bilo mogoče dobiti na gori. Nekaj teh skal tehta po več ton.

Hiše v mestu se tesno oprijemajo mestnega zida. Ceste in prehodi so povečini izsekani iz skale. Komunikacija med enim delom mesta in drugim je morala biti kaj lahka. Poslopja so priložna visoka.

Stevilne ceste s stopnjicami so najodličnejši znak mesta Machu Picchu. Približno jih je kakih sto ter so nekatere visoke le tri ali štiri stopnjice, dočim so zopet druge višje. Včasih so narejene te stopnjice iz prostih kamenov, vendar pa je najti tudi take, ki so v celem izklesane iz žive skale.

V mestu se nahaja velik ravan prostor, katerega se je očividno rabilo v poljedelske svrhe. V slučaju obleganja so torej mogli prebivalci živeti nekaj časa s pridelki zemlje v mestu samem.

Tudi je najti vodnjake, katere so preskrbeljevali z vodo bližnji studenci. Obliko imajo eno terasiranih bazinov, izklesanih iz žive skale. Profesor Bingham je mnenja, da je bil en vzrok, da so prebivalci zapustili mesto, ta, ker je vsled izpremenjenih klimatičnih razmer prenehal dotok vode. Pravi, da bi studenci, katere je najti dandanes na gori, v suhem letnem času komaj oskrbeljevali 50 oseb s potrebno pitno vodo.

Neoprečna znamenja kažejo, da je bilo mesto svoj čas razdeljeno v oddelke po rodovih, ločene drug od drugega z notranjimi zidovi. Vsak tak oddelk je imel svoja lastna vrata. Na vratih svetišč in hiš ni opaziti nikakega znaka o kakih zapahih, pač pa je najti sledove zapahov na vratih oddelkov in glavnih vratih mesta. Hiše enega oddelka se glede načina grajenja razlikujejo od onih v drugem oddelku.

lovršen tip stavbinske umetnosti v Machu Picchu."

Zid je zgrajen iz izbranih granitnih skal in resničen umetnik je moral biti oni, ki je sestavil skupaj posamezne dele. Raziskovalci so se naravnost nastajali na prežičji črt in na simetriji cele stavbe.

Najlepša poslopja v mestu sta "Svetišče treh okenj" in še neka druga stavba, kakih dvanajst črevljev visoka. Oba poslopja sta zgrajena iz velikanskih granitnih blokov, kojih eden je dvanajst črevljev dolg. Ta poslopja stojita na prostoru, katerega se je nazvalo "Sveti trg." Za svetiščem se nahaja velika solnčna urna.

Razgled z mesta je eden največastnejših, kar jih je najti na svetu. Dve veliki pečini se dvigata na obeh straneh gorskega obronka. Na vseh straneh se odpira očesu pogled na Ande, pokrite z večnim snegom in več kot 200 črevljev globoko. V kanjonu, kojega krasote se ne da popisati, teče Urubamba-reka. Mesto samo je lepo, a se vendar ne more meriti s slikovito okoliščo. Visoka tropična drevesa rastejo ob obronkih. Lesni pas sega v teh krajih do višine 10.000 črevljev nad morsk površino. Dočim leži Urubamba-reka v kanjonu 6500 črevljev nad površino morja.

Jubilej fotografske umetnosti.

Letos je poteklo 75 let, kar sta Francoz Daguerre in — nekaj tednov za njim — Anglež Talbot iznašla danes do čudovite populnosti razvito fotografsko umetnost.

Dne 7. januarja 1839 je slavni fizik Arago naznanil pariški akademiji znosti, da se je slikarju Daguerreju posrečilo ustvariti s pomočjo luči na prepiriranih srebrnih ploščah trajno držeče slike. Slikar Daguerre je iznašel fotografiranje v družbi s svojim prijateljem Niepcejem, kateri pa je prej umrl, predno je bila iznajdba končana.

Daguerre je svoje iznajdbo pokazal trem znamenitim članom francoske akademije, a skrivnosti svoje iznajdbe ni hotel pojasniti, nego je zahteval, da vlada njemu in sinu njegovega soiznajdnika Niepceja dovoli do smrti penzijo. Vlada je Daguerreju nakazala 6000 frankov letne penzije, Niepcejevemu sinu pa 4000 frankov. Nato je Daguerre dne 19. avgusta 1839 v francoski akademiji pojasnil svojo iznajdbo. Imenovali so jo daguerrotipijo. Iznajdba je napravila kolasno senzacijo.

Slaba stran daguerrotipije je bila ta, da se je po vsaki plošči dala napraviti le ena slika. A ta nedostatek je še tisto leto odpravil Anglež Talbot.

Prve fotografije so bile v primeru z današnjimi seveda jako preproste. Toda izpopolnjevanje nove umetnosti je hitro napredovalo, zlasti od tedaj, ko so na mesto srebrnih plošč prišle stekle-

ne plošče. Kar je znameniti fizik Arago pred 75 leti v francoski akademiji prerokoval, to se je do pičice izpolnilo: fotografska umetnost se je razširila po vsem svetu in je postala največjega pomena tako za znanost kakor za marsikako praktično delo.

Iz skromnih začetkov je postala fotografska umetnost nekaj čudovito dovršenega. V spomin na letošnje 75-letnico te iznajdbe so v Londonu te dni postavili Talbotu spomenik, a tudi francoska izumitelj Daguerre in Niepce dobita že tekom prihodnjih mesecev svoj spomenik. Tudi je čitati v listih, da se pripravljajo razstava, ki naj pokaže, kako so se razvili in izpopolnili fotografski aparati od veleskromne kamere obscure pa do današnjih finih in natančnih aparatov.

Tožba za starejše gospode.

Pod tem naslovom je priobčil pred kratkem neki ugledni francoski list sledečo zanimivo statistiko: Neki ameriški učenjak je trdil, da prekorači delavna sila in zmoglost pri možu svoj višek s 40 letom in je obsodil vse nad 40 let stare moške naravnost v pokoj, češ, da od njih ni mogoče več kaj velikega pričakovati. Nasproti ti predrzni in sumarni trditvi ameriškega učenjaka dokazuje francoski list, epiraje se na zgodovino bivših in sodobnih velikih mož, da so izvršili ti svoja najlepša dela v starosti od 40. do 56. leta. Kemiki in fiziki so dosegli najlepše uspehe svojih studij povprečno v 40 letu starosti. Pesniki so ustvarili najlepše proizvode v povprečni starosti 40 let, izvzemši romanopisce, ki potrebujejo dve leti več do svojega viška. Če hoče postati kdo dober vojskovodja, mora dočakati 47. leto, godbenik spiše najboljše delo v 48 letu in pred 48 letom ne doseže tudi skoro noben gledališki umetnik svojega viška. Kdor hoče vplivati na človeštvo kot filozof in moralist, mora čakati 51. leta za svoje najboljše delo in zdravnik postane pravi umetnik svoje stroke povprečno še le z 52. letom. Politik je najboljši v 53. letu, humorist pa doseže svoj višek šele v 56. letu, da se najtežje pričuti umetnosti svoje sodobnike zabavati.

Od kod izvira tango.

Madridski "Nacion" piše: Ples tango ni izvora argentinskega, marveč se je tam samo udomačil. Najbrže je azijskega izvora in so ga do Amerike zanesli cigani. V starih španskih slovnikih se označuje tango kot: "Sestanek in ples ciganov." V Argentinijo je prišel tango že pred stoletji. Decembra meseca 1. 1637. je neki argentinski škof proklel guvernerja donna Mendo de la Cueva, ker je javno plesal tango. V prej omenjenem slovniku je navedeno, da ima ta ples svoje ime od indokitajske province Tang-ho. Pripomniti pa je treba, da take province sploh ni, pač pa je na mejah Birme mesto, ki se imenuje Tang-ho.

Romanje Jernejeja Tonča.

—
Spisal Z. N.

(Dalje.)

Minilo je dva meseca odkrat. "K izpovedi bi šel", mu je priporočila Ana. "Hudo si se pregrešil. Preklesel si že vse, nebesa, pekeli in ves svet."

"Vse samo se tebi in svojim otrok ne", je pripomnil Tonač žalostno.

"Nič ne hodiš v cerkev in molitev je daleč proč od tebe", mu opozorilo in previdno očita žena pogansvo.

"Ne morem v cerkev in sree neče več moliti", de potro Jerneje. "Preveč me je potipal Bog. Krivica se mi godi in pohobnost je odšla za Gorjance iz moje duše."

"Jerneje nika ne govori tako. Prosim te lepo! Za zaradi otrok bi bil dragačen!" de Ana in solze ji zadušne besede.

"Zaradi otrok! Da, zaradi otrok! Priznam, da sem grešil. Silno sem se pregrešil. Imam prav! Radi otrok pojdem k izpovedi."

"Jerneje!" vzklikne Ana vžučeno ter jame objemati in prisrčno poljubljati svojega nesrečnega moža. "Hvala Ti, moj mož!" se pristavi in spet zalije oči solze hvalečnosti in upanja.

"Se jutri greš, Ana, k župniku ter se mu izpovem zaradi otrok in tebe!"

"Kako si dober, Jerneje!" vzklikne Ana vsa srečna.

In natanko takrat je posijalo solnce tako prijazno skozi okno v sobo, da se je zdelo, kakor da so njegovi žarki prepočili vso obožnost, obupnost in dolgočasnost iz Tonačeve hiše.

Drugi dan je stopal kakor skesan grešnik Jerneje Tonač proti župnišču in potem pa v cerkev in spovednico. Z bojaznijo in nekako čudnim čustvom je pokleknil vanjo ter jel razodevati svoje sree spovednikov.

"Grozna nesreča je zadela Vas", izpregovoril duhovnik, "in strahni so Vaši grehi! Tako veliki so in bogokletni, da jih jaz Vam ne morem odvezati. V Ljubljano morate k očetom frančiškonom! Ti Vam razbremenijo grešno dušo", de strogi spovednik odločno.

"Usmiljenje, duhovni oče!" zaprosi grešnik iskreno.

"Ne morem, ne smem!" vztraja spovednik ob svoji trditvi.

"Nimam pravice, prevelik grešnik ste."

"Sveta je Vaša beseda in pravica mora biti Vaša sodba!" de Tonač z neodločnimi koraki. Sram ga je bilo pred spovednikom, pred ljudmi, pred samim seboj in pred cerkvijo. Nagle so bile njegove stopinje po vasi in nikogar ni pogledal v obraz.

"Tonač je bil v cerkvi", so si šepetali ljudje po Sentejnerju.

"V Ljubljano mora k patrom frančiškonom", je šla od ust do ust govorica. Bogve kako so zvedeli to.

"Bog je pravičen", so si mislili potem in zelo grešen se jim je zadel tedaj nesrečni Tonač.

"Nisem dobil odveze", je povedal Jerneje žalostno resnicio svoji ženi s skoraj jeznim usmevom. "V Ljubljani pri patrah frančiškanih jo dobim, je rekel naš župnik."

"Kar pojdi, precej jutri pojdi!" ga zaprosi mlo in ljubeznivo Ana. "Za zaradi otrok pojdi! In sree se spet povrne v našo hišo!"

"Pojdem!" je rekel Tonač nakratko ponosljivo nekotno.

In šel je prihodnjo soboto v Ljubljano. Pri patrah frančiškanih se je izpovedal ter dobil odvezo. Ali spovednik mu je naložil strašno hudo pokoro. Kajti velikanski so bili njegovi grehi.

"Natanko jo opraviš tako, kakor ste mi jo naložili", de skesano Tonač.

In zaprla so se vrata, in Tonač je šel napol potolažen iz cerkve.

In spet je nastopil dolgo pot proti Sentejnerju. Časa je imel dovolj za vsakojake misli. Kako težko se bo podstopil izvrševati naloženo pokoro! Kako mu bodo privoščili vsi, ki ga poznajo, kako se mu bodo smejali in rogali na vse grlo. Tako le borsga in gologlavca Jernejeja Tonača videti ob izmučenem in medlim ključetu na prašni in razbeljeni cesti je prava naslada. In še na Stajersko moram ter iti po vseh onih vaseh, koder sem prej kupčeval. Potem pa čez Gorenjsko v

Ljubljano in od tod k sv. Antonu na Rebi. Tam se moram izpovedati, pristopiti k božji mizi in potem darovati suho meso dveh prašičev temu mogočenemu svetniku. Prava križeva pot bo to moje romanje. Da, ali zaradi otrok opraviš to pokoro natanko tako, kakor mi jo je naložil strogi pater frančiškan. Težavna je in sramotna takda pot za takega možaka, kakor je bil nekdanj Jerneje Tonač, najtrdnjši kmet v Sentejnerjski dolini. Ali česa pa bi ne storil oče za svoje otroke!

"Če opravite pokoro tako, kakor sem jo Vam naložil v božjem imenu, potem boste spet srečni in Bog Vam povrne spet vse, kar Vam je odvzela njegova previdnost", mi je rekel pater nazadnje. Pa naj bo! Saj narodim to le za sree svojih otrok!"

In otroci so tolikrat rešitelji in varuhi svojih staršev. Kolikrat je že hotel mož preteptati ali celo umoriti svojo ženo! Ali vzela je otroka v naročje in možu so omahnile roke in polgela se je za. Kolikrat obvaruje nedolžni otroški pogled človeka pred nepremišljenimi dejanji in strahni mi zločini. Le en pogled v nedolžne otroške oči, pa se omehča človeška duša do skrajnosti. In vse bi storil človek za to nedolžno dušo.

In tista otroška moč, tista nedolžnost in ljubeznost so rodile v Tonaču neizpremenljiv sklep.

Hotel se je pokoriti spovedniškemu naku natančno zaradi svojih otrok.

Vse to premišljevanje in sklepanje ga je tako oživilo, da je ponosneje in odločneje korakal tistokrat po domači vasi Sentejnerju mimo belih hiš svojih mejščev na svoje domovje.

Njegova hiša je stala namreč nekaj sto korakov iz Sentejnerja, in sicer bližje Gorjancem kakor ta cesti, ki pelje iz Novega mesta proti Kostanjevici.

Bilo je sredi meseca majnika. Vsa Sentejnerjska ravan je bila se v sladkem snu, ko se je prijavljala Tonač na romarsko pot k sv. Antonu na Rebi. Veliki hlapec je na dvorišču vpregal rusavega konja v majhen voziček, na katerem je bilo naloženo ga suhega mesa od dveh prašičev. Natanko tako, kakor je ukazal Tonaču strogi spovednik. Ana je kuhala zajutrak. Tonač pa je stal poleg postelje svojih štirih otrok, ki so se sladko spili. Zdel je v njihove nedolžne obrazke. In tedaj je še odločneje sklenil opravičiti svojo naloženo pokoro.

"Da, za vas grem bos in gologlav na dolgo romarsko pot", je vzkliknil Jerneje, in žena mu je prinesla zajutrak na mizo.

Odzunaj je potrkal mladi fant, majnikovo jutro, na okno.

Jelo se je daniti polagoma.

"Voz je pripravljen in vprežen je konj", se je oglašil veliki hlapec na dvorišču.

"Srečno hodi, Jerneje!" se je poslavljala žena od svojega moža.

"Zhogom, Ana!" je rekel Tonač ter poljubil vsakega otroka na čelo.

"Bodi skrben in pričen", je se naročil velikemu hlapcu bosopeti in gologlavu gospodar, iz koleške skromnega vozička je zaškrpalo. Zmršeno kljuse je premaknilo svoje noge in kmalu je izginil Tonač, kljuse in voziček tam za hišo v gosto megljo, po kateri je hodilo svetlo jutro od hiše do hiše bodeč ljudi na delo.

Počasi in škrpajoče se je premikal voziček po razvoznih poti, ki je držala na glavno cesto, in izmučeno je premikalo kljuse svoje noge in trudno je stopal poleg vozička Jerneje Tonač, kakor bi bil že celo tedne na poti.

In prišel je Tonač na belo cesto. Krenil je proti Kostanjevici. Gosta meglja se je rdečila bolj in bolj. Ura je bila pet, in solnce se je polagoma izkopavalo iz svojih mehkih pern. Vrhovi presernih in ponosnih Gorjancev so se že zardevali od sladkih poljubih zaljubljenega solncea.

Jutro se je privozilo v vsem svojem veličanstvu na prostrano Sentejnerjsko ravan.

In namah je kar mrgolelo pridnih ljudi po pisanih poljih.

In zmerno in počasi je lezel Tonačev voziček po široki ravni beli cesti proti Kostanjevici.

"Dobro jutro!" so pozdravljali Tonača ljudje, ki so ga srečavali.

"Bog ga daj!" jim je odgovarjal Tonač ponizno in komaj slišno. Sram je bilo ponosnega kmetu pred njimi.

"Kam pa Tonač, tako zgodaj in pa takšen!" so ga začudeno vprašali spet drugi.

"Tako mora biti", jim je odgo-

varjal nesrečni Jerneje sramežljivo.

"Zakaj pa tako, Jerneje?" so ga nagovarjali tretji.

"Ne more biti drugače", je rekel tem. "Hi, hi, rjavka!" je pri-ganjal potem svojega konja.

In nekaj stopinj je bilo hitrejši, potem pa so se spet vrtili kolosa počasi in trudno kakor prej.

Bilo je že devet, ko je šel Tonač skozi Kostanjevico gologlav in bosopet od svojih skripajočih vozičku. In nikjer ni vstavlil in z nikomur ni izpregovoril Jerneje.

"Kakor njegov ded", so si šepetali ljudje po Kostanjevici, ko so videli še zadnji konec Tonačevega vozička tam na oviaku. "Nesreča ukloni človeku tihlik. Tudi njegov ded je tako skopuharil. Zdelo se mu je škoda klobuka in čevljev. In priskopuharil je veliko premoženja."

"Jabolko ne pade daleč od drevesa", so govorili krečmarji po Kostanjevici videč, da ni postal Tonač v nobeni kreni. "Skopuharil je bil ta Tonačev rod že od nekdaj."

Sveda ni slišal Jerneje te govorice, ali videl je obraz, ki so strmeli vanj pomislivo. Natanko je vedel kaj mislijo o njem.

"Hi, hi, rjavka!" je poganjal spet svojega konja, in neznanško se ga je polotil sram.

Od Kostanjevice dalje ni več srečeval ljudi tako pogosto. Cesta je bila malodane prazna, le tu in tam se mu je bilo treba umakniti težkemu kmetu na vozu, ali lahki gosposki kočiji.

Solnce je nenavadno vroče pripekalo danes, in cesta je že kar žubetala vročino. Polesnila se ga je silna žega in neznanško vabljivo so mu zadisale krače in gnjati z vozička. Zamislil se je globoko.

"Ho, ho! Kakšen pa si danes, Tonač", ga predrami iz težkih misli majhen in suhljat možiček v zelenem jopcu in z rdečo čepico na glavi nenadoma in nepričakovano, kakor bi bil vzrastel iz tal.

"I, saj vidiš", odgovori Tonač skoraj jezo.

"Nikar se ne jezi, prijatelj! Jeza škoduje, ti ponosi kmet iz Sentejnerja doma. Hi, ho, ha!" se zareži šepavi možiček tako grozno, da so se zježili lasje prestrašenemu Tonaču.

"Odkdaj in odkod me poznaš, ti čudni človek?" ga vpraša strogi Jerneje.

"Zadnji čas sva bila že večkrat skupaj!"

"Ne poznam te."

"Po polklicu sem gošče, kakor me lahko sodiš po tej harmoniki, in doma sem iz Pekla na Dolbenjskem."

"Dobro, dobro. Ali čudno se mi zveni, kar ti praviš. Se nikoli te nisem videl."

"Nič ne de. Čudno se ti pa zdi, kaj mi ne zdi. Saj poznaš vsako bogatega kmetu Jernejeja Tonača iz Sentejnerja. Kdo bi ga ne poznal takega bogatina?"

"O, bil sem bil bogat še pred kratkim. Ali sedaj? Sedaj sem revež in velike sirote so moji otroci in moja žena."

"Kaj revež! Jerneje Tonač ja revež! Beži, beži! Saj nisi nendar otrok!"

"Ali ne veš, da mi je umirila toča lansko leto vso žitev ter odnesla vso košunjo? Ali ti ni znano, da mi je pomorila žuga vso živino ter podavila po svinjakihi vse do zadnjega rila. Ali nisi slišal, da sem pogorel letošnjo spomlad?"

"Vse to mi je znano popolnoma. Toda vkljub temu ni še Jerneje Tonač revež. In jez bi na njegovem mestu ne trpel jeze in lakote ob tej le grozni vročini. Tudi bi ne hodil bosopet in gologlav poleg takega le čiganskega kljusea po tej le razbeljeni cesti. Tonač, vsak človek se ti smeje in se norčuje iz tebe."

"Ti tudi?"

"Seveda. Kdo bi bil tako nemumen, da bi jedel suhe skorje, če ima na vozičku tako zablatno dehtno krače, in kdo bi bil žejen, če bi bil Jerneje Tonač iz Sentejnerja!"

In takrat so neznanško lepo zadisale Tonača žabne krače z vozička.

"To mora biti tako!" izpregovoril Jerneje po kratkem premisljenju. "Kaj ne veš, kakšno pot potujem sedaj-le?"

"Ne", se zlaže čudni gošec.

"Ne? Pa me poslušaj! Ko so me obiskale grozne nesreče, ki sem ti jih omenil ravnokar, sem preklel ves svet, Boga in svetnike nebesa in pekli."

"Ha, ha, ha!" se zareži drobni možiček grozno.

"Kaj se režiš tako strašno?"

"Zato sem se silno pregrešil."

Sel sem k izpovedi v Ljubljano."

Čudni gošec se je jel izvijati, in ostudno se mu je skremžil obraz.

"Kaj ti je, prijatelj?" ga vpraša Tonač prekinivši samsebe.

"E, nič hudega, Jerneje. Več, zadisalo so mi tvoje krače z vozička, in trebul me boli."

"Teh pa ne dobiš, četudi bi bil brat sv. Antona."

In spet se je zvijal možiček v zelenem sukniču in rdeči čepici neznanško.

"Ali ti je hudo?" ga vpraša Tonač usmilen.

"E, nič se ne boj, Tonač, zame! Rekel sem že, da me boli trebul. Saj veš, da so gošci vedno žejni in lačni. Tako tudi mene popade lakota in žeja. Zato sem si natrgal kislice, ki raste ob cesti po tratah. Ta spaka je sicer dobra za usta, ali strašnoko slabša za želodec. Malo me ščiplje, toda zadnja ura se ni prišla zaradi tega!"

"Hudo je že, če je človek bolan doma, a še huje, če zbolji na poti. Zato nas Bog vari boleznimi!"

Čudnega gošca je spet začel palo v trebulu, da se je skoraj zdomil.

"Hudo te napada, prijatelj iz Pekla! Daj, sediva pod tisto le drevo! Gosta je senca in trava mehka!"

In zapeljal je Tonač svoj voziček na desno cestno stran, in sedla sta potem na mehko travo in v gosto senco košatega drevesa.

Solnce je kazalo visoko na nebu, da je ravnokar prevzilo pol dneva. Zato je pa tudi pripekalo, da je bilo kaj!

In neznanško prijetno je ob taki vročini sedeti v hladni senici na prostem!

(Nadaljevanje v prihod. prilogi.)

Pogovor s tujo damo.

Na železnici se je vozil mlad Francoz, ko je na neki postaji videl, da se bliža njegovemu kupcu elegantna dama. Njena oblika je bila mladostna, njena hoda elastična, njen obraz rožnat. Mladi mož je z veseljem opazil, da postane lepa dama njegova sopotnica.

Ke se je dama vsedla v kupe, se je mlademu možu zadelo, da ta dama ni šele kakih 20 do 25 let stara, nego da mora biti neboliko starejša. Morda 30 ali 35 let, si je rekel, a mogoče je vendar tudi manj, toda na jasno ni mogel priti kako starost bi tej dami prisodil.

Pred vlakom, stoječim na postaji, je takrat nastal velik hrup. Zaslišalo se je najprej otročje evljenje, dame in dekle so drvele na ves glas. Tuja dama se je polglasno zasmejela in videč, da se njen sopotnik čudi temu smeju, je rekla:

Kadar vidim tak prizor, se vedno smejem. Če otrok pri vas pri igri ali pretepu pade, drve matere in pestunje kričijo skupaj in gledajo, če se otroku ni kaj primerilo. In če se je otrok opraskal, ali če celo iz nosa krvavi, potem počenjajo tako, kakor da se je kdo ve kaj zgodilo. Če pa se slučajno otroku ni prav nič primerilo, potem dobi zanesljivo več ali manj krepke zausnice. Pri nas na Angliškem je drugače. Mi nismo naše otroke od prve mladosti premagovati fizično bolečine. Naj otrok pade in se popraska ali pobije — otrok ne bo evlil in mati mu ne bo hitela na pomoč. Že v otroških letih naj se navadi, da si mora sam pomagati. Pa nikar ne mislite, da so taki samo naši dečki; tudi deklice so take. Kolikrat se je že zgodilo, da je deklici priletela trda žoga v obraz in ji izbila kak zob, a deklica ni dala nobenega glasu od sebe.

Mladi mož je napravil brezpomembno priponbo in rahlo ogovoril gospodično.

Gospodična mi pravite? Je rekla tuja dama. Dragi gospod, jaz sem 52 let stara, imam troje otrok in moj sin je nad 30 let star ter oficir v Indiji. A na Angliškem ni nič redkega, da izgledajo dame take starosti dosti mlajše, saj se dobe še 70 let stare dame, ki so tako sveže in dobro ohranjene da lahko hodijo dekolirane na plese. Seveda je treba skrbeti, da ostanete telo mlado. Šport, jahanje, kopanje, njegovanje kože pa tudi njegovanje duha — to je potrebno, da ostanete ženska mlada. Kako žalostno je videti po francoskih in nemških deželah, da po letih še mlade ženske izgledajo tako stare. Saj ni nobena posebna umetnost.

Ni treba za to ne jahanja, ne športa. Žene, ki v svojem gospodinjstvu fizično delajo, se mnogo kopeljejo, hodijo na zrak in znajo biti vesele — se ohranijo lahko ravno tako evtoče in mlade, kakor tiste, ki goje šport in jahanje. Toda negovati treba svoje telo, ne pa je zanemarjati.

Sopotnik te dame je porabil nastalo pavzo, da je izpregovoril nekaj besed o vrlih angleškega naroda in je s tem tujo damo vzpodbudel, da je nadaljevala svoje pripovedovanje.

Vi ste prav omenili, je rekla tuja dama, da smo Angieži ustanovili največjo najmočnejšo in najbogatejšo državo, kar jih je kdaj svet videl. Toda, verujte, v prvi vrsti se imamo za to zahvaliti svojim plemenskim lastnostim. Te začnemo gojiti s tem, da učimo otroke premagovati telesne in dušne bolesti. Pozneje jih naučimo premagovati vse težave, kar jih vstvari življenje. Mi hočemo imeti rod krepkih, zdravih, umnih ljudi, ki se ne vstrajajo nobene ovire, ki imajo moč kljubovati vsaki sili, ki ne klonijo glave, naj bodo zaplete, ni še v take neprimilike in težave in so pripravljeni na vsako žrtv. Mi ne damo dosti na to, da bi se mladina naučila kdo ve kakih znanosti in da bi bilo kdo ve kako učena — a vsak dobi temeljito umstveno in praktično vzgojo in izobražen za življenje, da bo lahko izhajal in zmagoval. Naši sinovi ne politizirajo dosti do svojega 25 leta. Prepri ali je boljša republika ali monarhija, so neplodni, kakor prepri, katera vera je primernejša in če bo socializem premagal kapitalizem, ali pa se steče vse imetje sveta v roke izvoljencev, katerim bodo vsi drugi ljudje podložni. To ni za mlade ljudi, ker njih razum za take probleme ni zrel. Rajši vidimo, da se naši sinovi in hčere bavijo s športom, kakor da bi se ukvarjali s takimi problemi, kajti za mladega človeka je prva stvar eksistence, vse drugo pride šele potem. Cel mož, cela žena — vsak na svojem mestu najboljši — zvest svojemu narodu po načelu "naj bo prav ali naj ne bo prav, jaz stojim na strani svoje domovine". Sicer pa vedno in v vsakem slučaju lady in gentleman — to je ideal angleškega plemena.

Zopet je mladi sopotnik napravil nekaj opomb, na katere je tuja dama odgovorila.

Ne rečem nič preveč, če pravim, da ga ni naroda, ki bi bil na taki stopnji fizične, umstvene in v pravni popolnosti, kakor je danes angleško plemo. Na vsih poljih znanosti in umetnosti zavzamemo odlično mesto. Prvi smo v industriji in v trgovini, prvi smo na morju, velik del sveta je v naših rokah in par tisoč naših ljudi vlada ogromne države z milijoni prebivalci. Vemo da imamo pravzaprav ves svet proti sebi, pa naši državniki nadkriljujejo vse in premagajo vsak konflikt. A tudi naravno se smemo šteti za prvi narod. Naj povem en dokaz. Ali se spominjate grozne katastrofe parnika "Titanic"? Takrat je bilo mnogo žena in otrok rešenih, moški pa so utonili. Denimo, da so bili na tistem parniku Francozi. Ti so kavalirji in gotovo je, da bi vsak poskusil rešiti kakšno žensko in kakega otroka, tisto osebo, ki bi mu bila najbolj simpatična, a seveda le če bi s tem ne napravil samega sebe v nevarnost. Nemeč bi bil vse storil, da reši svojo ženo in svojega otroka, za druge bi se ne zmenil. Italijan bi bil raje tuje ženske in otroke prepuštil njihovim usodi kakor lastno ženo in bi sploh le nase mislil. Na "Titanicu" pa so bili sinovi angleškega plemena in ti so vsi skoro od prvega do zadnjega z združenimi močmi delali, da se rešijo žene in otroci. Vedeli so natančno, da jih čaka smrt, a vsi so bili eni misli: rešiti je žene in otroke. Ja rešili so kar se je dalo rešiti in šli potem v smrt. Pa nikar ne mislite, da so se zavedali svojega heroizma. Ne, zavedali so se le, da store svojo dolžnost. Nič več. Ta čut jim je bil v krvi, ta čut jim je dala vzgojo od prve mladosti, ki jih je učila premagovati fizične in duševne bolesti krotiti in zatavljati samega sebe in biti celi mož na svojem mestu. Angliški pisatelj je v svojih povestih "Džungla" podal volji zakon. Volkovi se ravnajo po postavi; volk je moč volčjega plemena, in volčje plemo je moč vsakega volka. To misel, gospod, ima vsak Anglež v krvi. Morda se tega ne zaveda, a ravna se po tem, in zato gospod, smo velik, bogat in sreeen narod.

Slov. samostojno podp. društvo

"EDINOST"

V LA SALLE, ILL.

Ustanovljeno 9. maja 1909.

Inkorporirano dne 18. avgusta 1911

v državi Illinois.

Glavni odbor:

Prodavniki: Ivan Novak, Box 173, La Salle, Ill.
Podpredsednik: Lavoslav Zevnik, 1037 2nd St., La Salle, Ill.
Tajnik: Fran Lepich, 1155 3rd St., La Salle, Ill.
Blaginik: Jos. Barabich, 1202 2nd St., La Salle, Ill.
Zapisnikar: Mark Fr. Kobi, 1026 - 1st St., La Salle, Ill.
Zastopnik za Oglesby: Fran Jerina st., Box 24, Oglesby, Ill.

NADZORNIKI:

Fran Petek, 147 Union St., La Salle, Ill.
Tom Golob, 703 Union St., La Salle, Ill.
Matev Urbanija, 1226 - 3rd St., La Salle, Ill.

Bolniški odbor:

Joe Nuk
Joe Fr. Ergles, 1227 - 3rd St., La Salle, Ill.
Viz.: Klan se!

Poslanec: Janex Golob, 203 Union St., La Salle, Ill.
Zastavovnik: Anton Strukelj, 202 - 1st St., La Salle, Ill.
Redne mesečne seje se vsrilo vsako drugo nedeljo v mesecu ob 8 uri popoldan v dvorani sobota. Mat. Kompa.

Rojaki v La Salle in okolici se vabijo vabljeno k obilnemu pristopu.

Citajte

kaj pišejo rojaki o zdravih svetovno znane lekarne

PARTOS v New Yorku.

Čenjeni gospod Partos! Prejela sem Vaša poslana zdravila in komaj rabim šele drugo steklenico. Vašega zdravila in že opazam, da moji lasje dobivajo svojo prejšnjo barvo nazaj. Priložim Vam zopet \$1.00 ter Vas prosim, kakor hitro Vam je mogoče pošljite mi še jedno steklenico.

Z pozdravom

M. Gimpelj, Braddock, Pa.

Čenjeni gospod lekarnar! Jaz sem Vaše pismo prejel ter Vam odpišem nazaj, da pri meni Vaša zdravila res fajn napredujejo ker tudi ne bom brez njih, Vaših Partola: prosim, da mi naznaniate, za koliko mi hočete ceno znižati, da bodem vedel kadar bodem zopet rabil, koliko denarja Vam poslati, ker pri meni res fajn napredujejo.

Toraj ostajam Vaš prijatelj

Marko Nemanič, Clayton, Wash.

To sta samo 2 od mnogobrojnih pisem jednake vsebine, katere vsaki dan prejema lastnik omenjene lekarne od hvaležnih naročnikov iz vseh krajev Združenih držav, Kanade in Evrope.

Ako torej bolujete na katerekoli naravni bolezn kakor: glavoboli, kašelj, na prsih, pljučih, želodcu, trbuhu, ledvicah, jetrih, mehurju, ušesih, slabem spanju, nervoznosti, reumatizmu, belem toku, ali kakšni tajni bolezni, srbenju kože, ako Vam lasje izpadajo, ali so prežgoder osiveli, NIKAR NE OBUPAJTE tudi če zdravila, katere ste dosedaj rabili niso imela uspeha temveč pišite takoj na dolgi naslov ter priložite \$1.00 in z obratno pošto se Vam odposljejo zdravila za Vašo bolezen in to poštine prosto.

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižnj življenja.

Epizel Eugene Ste. — Za "Glas Naroda" priredil J. I.

(Nadaljevanje.)

— "Ta glas mi je popolnoma tuj. — Moški je. Klike me. To slišim prav dobro. Ali to se ni noben tihen vzrok, da zapustim sobo, samo ob nenavzočnosti svoje žene. Nikoli!" vzklikne Alfred z junakijskim sklepom. "Nikoli!"

— "Gospod Pipelet, klike glas iznova. — Pridite vendar hitro — gospi Pipelet je bolna —"

— "Anastazija!" vzklikne Alfred dvigaje se raz svojega trnoka. Ali takoj je sedel spet nazaj ter si misli. "Ali sem otročji? Saj vendar ni mogoče. Moja žena je šla vendar zdoma pred eno uro. — Pa, ali se ni morda že povrnila, ne da bi je bil opazil. Še bi bilo to čudno, ali mogoče je pa vendar-le."

— "Gospod Pipelet, pridite vendar! Vaša žena mi leži v naročju!" ponovi Alfred ter plane pokonci.

— "Ne moram sam odpeti gospe Pipelet bluze", se pristavi neznan glas.

Te besede so čarovito vplivale nanj. Obraz je bil namah rdeč, kakor kuhinjski rak. Njegovo čednostno čustvo se je zgrozilo.

— "Nepoznani moški glas blebehta nekaj o odpetju Anastazije bluze. Temu se jaz upiram, to si jaz prepovedujem."

S temi besedami plane k vratom, a obstane na pragu.

Pipelet se je nahajal v zelo mučnem in kritičnem položaju. Na eni strani ga je klicala dolžnost vratarske službe, naj ostane v sobi, na drugi pa mu je zaukazovala čednostna občutnost, naj po-
hiti v gorje hišne prostora.

Medtem ko se je tako boril s samim seboj, je spet začel nezna-
ni glas:

— "Nebete sem kaj, gospod Pipelet? Tem slabše. Zamižim in prerežem bluzo."

Ta grožnja je stregla Pipeleta.

— "Gospod!" kričnik z groznim glasom ter oddvaja iz svoje sobe. — "V imenu časti rotim Vas, nikar ne razrežite ničesar in se ne dotaknite moje žene. — Prihajam!" In ubogi Alfred je hitel po stopnicah navzgor pustivši v svoji razburjenosti vrata svoje sobe natežaj odprta.

Komaj pa je odnesel pete po stopnicah stopi nenadoma moški v njegovo sobo ter vzame kladivo čevlarskega krpača v roke, skoči z njim na posteljo in nabije na steno trd papir. Nato se spet od-
strani.

To se je izvršilo tako naglo, da ni mogel tega opaziti vratar, kateri je spomnivši se napol poti da je pustil vrata odprta, urno prihitel nazaj ter zaklenil vrata svoje sobe. Po teh previdnostnih odredbah je spet odbrzal Alfred na pomoč svoji Anastaziji kričaje na vse grlo:

— "Gospod, nikar ne prerežite ničesar — prihajam — tu sem —"

Komaj pa je prestopil prve dve stopnice, kar začuje glas svo-
je Anastazije doli v veži.

Ta glas je bil hripavejši in hršečji kakor kdaj prej.

— "Alfred, zakaj si odtegnil svoje pete iz svoje sobe? Kje si, stari pohajč?"

Pipelet je tedaj dospel ravno na konec prvega razpredka st-
rih stopnic. Obstal je kakor okamenel ter obrnil obraz doli proti veži z odprtimi usti in na eni nogi stoječ liki gos.

— "Alfred!" zakriči Pipeletova iznova.

— "Anastazija je spodaj. Torej ji zgoraj ne preti nikaka ne-
varnost", je mislil Pipelet samprisel. "Ali kaj je s tem nepozna-
nim moškim glasom, ki mi je grozil, da odpne mojo ženo? Kdo je to? Laznjivec? Grozno se nekdo igra z mojim sreem! Kakšne nam-
ene ima ob tem? — Za tem tiči nekaj. Toda Alfred, stori svojo
dolžnost. Pa naj pride, kar hoče! Da sem se oglašil svoji ženi, je
dovolj. Sedaj pa doli, potem pa spet gori, da se odkrije zagonetna
skrivnost."

Po teh besedah se spusti doli v vežo in kinalu stoji pred svojo
boljšo polovico.

— "Ti si torej!" vzklikne tedaj.

— "No, da, jaz sem seveda. Kdo drugi naj bi bil?"

— "Ti si, in moj oke me ne vara!"

— "Ze spet odpiras svoje oči tako široko, kakor bi me hotel
pozreti!"

— "Tvoja navzočnost mi pravi, da se vrše reči, stvari —"

— "Kakšne reči? Daj mi ključ! Zakaj greš iz sobe? Jaz pri-
hajam s pošte. Tja sem nesla kovček gospoda Bradamantija, ki ne
mara, da bi se zaznalo za njegov odhod v Normandijo. Zlasti ne
zaupa malemu Hromcu. Ima tudi čisto prav."

Pipeletova odpre po teh besedah sobo ter stopi s svojim mo-
žem vanjo.

Komaj pa je bila ta dvojica notri, smukne mimo nekdo na-
rahlo in neopazno.

To je bil tisti moški glas, ki je tako grozno vznemiril Pipele-
tovo dušo.

Pipelet se zgrudi na svoj stol ter reče svoji ženi z ginjenim
glasom:

Anastazija, ne počutim se tako kakor po navadi. Goče se čud-
ne stvari —"

— "Kaj mi spet klepetas?! Povsod se gode reči. — Kaj pa
imaš? Ti se vendar potiš kakor kamela! Kaj se Ti je pripetilo. Lju-
bi stari!"

— "Takšen sem, kakor bi me ravnokar potegnili iz vode in
po pravici." In Pipelet potegne roko po svojem zapotenem obrazu.

— "Gode se čudne reči —"

— "Kaj pa se je zgodilo? Ali ne moreš biti nikoli miren? Vedno
se plaziš okoli kakor mršav maček. Sedel bi mirno na svojem
stolu, pa bi bil mir."

— "Anastazija! Nimaš prav, če tako govoriš. Samo radi tebe
sem šel iz sobe."

— "Zaradi mene?"

— "Da. Obvarovati sem Te hotel sramote, vsled katere bi se
morala zardeti oba."

— "Ali mi je hotel kdo storiti kakšno sramoto?"

— "Nisi bila zraven. Kajti sramota bi se bila izvršila odzgo-
raj. Ti si pa bila zdoma."

— "Hudič naj me vzame ob mojem živem telesu, če le pčico
razumem, kar mi pripoveduješ! Ali zares noriš? Spričo tega mo-
rom misliti končno, da nisi včasih prav pri pravi pameti. Od več-
raj naprej Te več ne poznam. — Je-li še vedno Cabrion Tvoj
urok?"

Komaj pa je izpregovorila Anastazija te besede, se je pripe-
tilo nekaj posebnega.

Alfred je sedel ter imei obraz proti postelji obrnjen.

Sobo je razsvetljevala bleda svetloba zimskega solca in med-
ja svetilka. V tej dvojnati luči se je zdela Pipeletu ob imenovanju
Cabrionovega imena, da vidi posmehljiv obraz sovražnega slikarja.

On je bil. Natanko je videl njegov spičasti klobuk, mršavi
obraz z dolgi lasmi in s peklenskim usmevom, njegovo kozjo
brado in njegove pošastno čarovite oči —!

Izpočetka je mislil Pipelet, da sanja. Z rokami je zmečal oči.

— Ali nikaku prevara! Bila je najčistejša resnica ta prikazen.

Pa kako grozna! Trupla se ni videlo nikjer. Sama glava je
bila in nič drugega.

Pipelet se zgrudi ob tem pogledu brez vsake besede vznak in
dvigne desnico proti postelji kazaje strašno prikazen s tako pre-
plašenim usmevom, da se je obrnila njegova žena iskaje vzroka
temu strahu, ki se je kinalu polastil tudi nje.

Unakne se dva koraka nazaj, prime moža za roko ter kričnik:

— "Cabrion!"

— "Da", zamrmra Pipelet z votlo pojemajočim glasom ter
zameži.

Strmenje in strah obeli zakonec sta bila brezdomno na veli-
ko čast darovitosti onega umetnika, ki je naslikal Cabrionov obraz
tako imenitno na papir.

Ko se je poglelo najhuje presenečenje, stopi Anastazija bes-
na kakor levina na posteljo ter strga sliko Cabrionovega obraza
trepetaje s steno.

Ze dolgo

niso bili paro-
brodni listki za
pot iz stare do-
movine tako po-
ceni kakor sedaj; rojakom, ka-
teri želijo naročiti vozne listke
za svoje družine, prijatelje in
znance, se nudi sedaj najbolj u-
godna prilika, dokler se cene so-
pet ne zvišajo.

Sedaj naročeni vozni listki p-
znižani ceni so veljavni za celo
leto, akoravno se cene istih med
letom zopet zvišajo.

Pišite takoj za vsa potrebna
pojasnila na znano trdko:

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St. New York City

NAZNANILO.

Cenjenim naročnikom v West
Virginiji in Marylandu naznanja-
mo, da jih bude v kratkem ob-
iskati rojak

ZVONKO JAKŠE,

kateri je pooblaščen pobirati na-
ročnino za "Glas Naroda" in za
to izdajati pravoveljavna potrdi-
la. Obenem pa prosimo cenjene
rojake, da mu gredo na roko, ka-
kor so vedno bili naklonjeni na-
šim prejšnjim potnikom.

S spoštovanjem
Upravništvo Glas Naroda.

Koledarjev

inamo v zalogi le še nekaj sto in
kdo rojakov ga še nima, naj se
podvzga zanj. Letošnji Koledar je
zanimiv in bolj obsežen kot drugi
letniki. Cena mu je s poštnino
vred 30 centov.

Slovenie Publishing Co.,
82 Cortlandt St. New York City.

BRATA VOGRIČ,

SLOVENSKI SALOON IN

RESTAURANT.

211 Graham Ave., Cor. Stagg St.,
Brooklyn, N. Y.,

se priporočata greaternewyork-
skim Slovenceem za obilen obisk.

Fina kuhinja, izvrstna domača
in importirana pijača, izborna
postrežba. V nedeljo dopoldan
brezplačen prigrizek. Ob nedel-
ljah in sobotah zvečer je na raz-
pologo velika dvorana za ples.
Moderno opremljeno keglišče.

— Svoji k svojim! —
(Adv.)

NAZNANILO.

Tem potom naznanjam greater-
newyorkskim Slovenceem, da sem
odprl

SALOON

v št. 377 South 5. St.,

Cor. Hooper St., Brooklyn, N. Y.

Točil bom izvrstno importirano
pijačo iz vseh krajev sveta. Po-
sebno priporočam rojakom prist-
na žganja in vina, importirana iz
Zadra, Trsta, Italije in Španske.

Gostom je vedno na razpologo go-
rak in mazel prigrizek.

Za obilen poset se priporoča
Emil Domini.

Največja in najstarejša notarska

in odvetniška pisarna.

KONZUL MAX SHAMBERG

ustanovljena leta 1866.

Lastniki:

Dr. L. Friedfeld, avstrijski

odvetnik in W. Habersfeld

416 Sixth Ave., Pittsburg,

Pa.

Obrnite se na nas v vseh notarskih,

i tožbenih, dedinskih in konzular-
nih poslih.

12 sprevov zastoj.

Da spravimo naprej svojo veliko

zalogo finih gramofonov in plošč,

importiranih iz Ljubljane.

Transatlantic Co.,

82 Cortlandt St. New York, N. Y.

431 parnikov

1,306,819 ton

Hamburg-American Line.

Največja parobrodna družba na svetu.

Regularna, direktna, potniška in eks-
prezna proga med:

NEW YORKOM in HAMBURGOM,

BOSTONOM in HAMBURGOM,

PHILADELPHIO in HAMBURGOM,

BALTIMOREM in HAMBURGOM.

oskrbljena z največjim parnikom na svetu
— **IMPERIAL** — 10,000 t.

919 čevljev dolg, 50,000 t.

In s velikimi poznanimi parniki:

Kaiser Aug. Victoria, America, President Lin-
coln, President Grant, Cleveland, Cincinnati, Pa-
tricia, Frederica, Pennsylvania, Graf Waldersee,
Prinz Adalbert, Prinz Oskar, Bismarck, Salomona,
Aradja in Barcelona.

Najboljši ugodnosti v medkrovnju in
tretjem razredu.

NIZKE CENE.

Izvrstna postrežba za potnike.

Za vse podrobnosti obrnite se na:

Hamburg-American Line,

41 Broadway, New York City

ali lokalne agente.

KRETANJE PARNIKOV

KEDAJ ODPLUJEJO IZ NEW YORKA

PARNIK	ODPLUJE	V
Car	febr.	7 Liban
Martha Washington	7	Trst Flume
Bremen	10	Bremen
Potsdam	10	Rotterdam
La Provence	11	Havre
Finland	11	Antwerpen
Lusitania	11	Liverpool
Kaiser Aug. Vie	12	Hambourg
Megantic	12	Liverpool
St. Paul	13	Southampton
Pres. Grant	13	Hambourg
Chicago	14	Havre
Prinz Fr. Wilh.	17	Bremen
La Savoie	18	Havre
Oceanic	18	Southampton
Sam and	18	Antwerpen
Argentina	18	Trst - Flume
America	18	Hambourg

Glede cene za parobrodne list-
ke in vsa druga pojasnila obrnite

se na:

Frank Sakser,

82 Cortlandt St. New York City

POZIV.

Kje je **MATIJA KOČEVAR?**

Doma je iz Lipovca št. 2, pošta

Semič, Kranjsko. V Ameriko je

došel dne 15. julija 1912 s parni-
kom "New York". Pri nas ima

shranjenih več važnih listin, ki

imajo samo zanj veljavo. Kdor

ve za njegov naslov, naj nam ga

blagohotno naznani, ali se naj pa

dotičnik sam javi, da mu listine

vrnemo.

Frank Sakser,

82 Cortlandt St. New York City.

Kje je moj prijatelj **MIHAEL**

LUZNAR? Če kdo izmed roja-

kov ve za njegov naslov, pro-

sim, da ga mi javi, ali naj se

pa sam oglasi. Jaz moram zve-

deti radi prijatelja Valentina

Luznar, podomače Korošec iz

Dolenje vasi pri Selah, kateri

je bil ubit v državi Michigan.

Pisma naj se naslove na: John

Luznar, 15620 Calcutta Ave.,

Collinwood, Cleveland, Ohio.

(4-6-2)

NAZNANILO.

Članom društva sv. Franciška

Seraf. št. 46 K. S. K. J. v Greater

New Yorku tem potom nazna-

njam, da bomo priredili dne 2.

avgusta svoj letni piknik v Hen-

ry Walter's Emerald parku, vo-

gal Myrtle in Martin Ave.

Obenem pa tudi opozorim vse

člane omenjenega društva, da na-

slovijo vsa društva tikajoča se

pisma sedaj poslujočemu tajniku

na naslov:

Frank Kavčič,

323 E. 24th St., New York, N. Y.

(4-6-2)

NA PRODAJ

hiša št. 12 z vrtno in vinogradom

v Semiču na Dolenjskem. Za ceno

in podrobnosti naj se vpraša pri:

T. K.,

325 4th Ave., W. Duluth, Minn.

(3-9-2)

POZOR SLOVENKE!

Slovenec, star 29 let, se želi se-

znati s Slovenko v starosti od

25 do 30 let. Pismu priložite sliko

in pošljite na naslov:

John Fon,

113 B St., Johnstown, Pa.

IŠČEMO DELO.

5 izvečanih mož, ki smo že več

let delali v gozdu, iščemo delo.

Pišite na:

Frank Jurjovec,

1801 W. 22. St., Chicago, Ill.

Iščem svojega brata **JANEZA**

KOCIJANČIČ, podomače Go-

lob iz Sardinje vasi pri Žužem-

berku. Pred par leti se je na-

hajal tukaj v Clevelandu, O.,